

Japonská opevnění na tichomořských ostrovech 1941 – 45

Příloha č. 3

Japonská opevnění na ostrově Guam

1. Japonská okupace ostrova a budování obranných zařízení

7. prosince 1941 zaútočili Japonci na americkou námořní základnu Pearl Harbor. Krátce po tomto drtivém útoku (8. prosince 1941) vzlétla poprvé japonská letadla ze základen na Saipanu, aby bombardovala ostrov Guam. Bombardována byla města, přístavní zařízení a komunikace. Další den bylo bombardováno hlavní město Agana a další cíle. Před úsvitem 10. prosince 1941 se na pláži Dungcas, ležící cca 3 km severovýchodně od Agany, vylodilo 10 400 japonských námořních pěšáků, kteří se okamžitě vydali na pochod směrem k hlavnímu městu. Na odpor se mohlo postavit pouze 274 slabě vyzbrojených obránců pod velením kapitána George J. McMillina. Složení obránců bylo následující: 41 námořníků, 153 příslušníků námořní pěchoty a 80 domorodých obyvatel (příslušníků místní gardy). Všechny těžké zbraně (šest sedmipalcových kanónů) byly z ostrova odvezeny už v roce 1939 a obránci disponovali pouze puškami, pistolemi a několika kulomety Browning cal. .30. Obránci kapitulovali v šest hodin ráno. V průběhu dne se na různých plážích jižně od osady Agat vylodilo dalších 5000 japonských vojáků, kteří rychle postupovali vnitrozemím do Agany.

Většina japonských jednotek opustila ostrov na začátku roku 1943, aby se připojila k jednotkám bojujícím v jihozápadním Pacifiku. Ostrov Guam se tak ocitl hluboko v týlu. Na ostrově zůstalo pouze 150 japonských vojáků. Opevňovací práce na ostrově nabraly na intenzitě po amerických útocích na Gilbertovy ostrovy v září roku 1943. Na ostrově byly vybudovány pobřežní dělostřelecké baterie, různé bunkry a samozřejmě také velké množství zákopů a jiných polních opevnění. Hlavním stavebním materiálem bunkrů byl beton, dřevo kokosových palem, korál, pytle s pískem apod. Ve velké míře byly využity upravené jeskynní systémy a kaverny.

Na začátku roku 1944 začali Japonci na ostrov přisunovat posily. V létě se zde nacházelo celkem 18500 japonských vojáků včetně námořníků a ženijních jednotek. Do stavby obranných zařízení bylo zapojeno i civilní obyvatelstvo. Japonský velitel ostrova generál Takeshi Takashima nechal vybudovat pobřežní opevnění na plážích v západní části ostrova od zátoky Tumon po osadu Piti, severně od přístavu Apra, na poloostrově Orote a jižně od přístavu Agat. V červnu 1944 Japonci ještě neuvažovali o členění obrany do hloubky. Ve vnitrozemí se nacházelo pouze několik malých středisek odporu. Po osvobození ostrova v roce 1944 zkoumali japonská opevnění američtí odborníci a dospěli k následujícím závěrům. Velká část opevnění byla vybudována pouze provizorním způsobem, chybělo členění obrany do hloubky, jednotlivé pevnůstky měly omezený palebný sektor a nemohly se vzájemně podporovat palbou. Obranný boj také značně komplikoval nedostatek dělostřelectva.

2. Dobyetí ostrova Američany

21. července 1944 se na pláži u Asanu začala vyloďovat americká námořní pěchota. Japonci zahájili palbu na vyloďovací plavidla až v okamžiku, kdy se přiblížila těsně k pobřeží. Vyloďovací pláž měla délku cca 2 km. Pláž byla na obou koncích zakončena skalisky (Američané je pojmenovali „Dáblovy rohy“), ze kterých Japonci ostřelovali americké jednotky. Silná palba přicházela také z mysu Adelup a útesu Chorrito. Zhruba v polovině vyloďovací pláže ústila do moře řeka Asan.

V poledne se Američané probíjeli na vrchol útesu Chorrito a odpoledne vytlačili Japonce z mysu Adelup. Terén za pobřežím byl kopcovitý, protkaný hlubokými roklími a hustě porostlý vysokou trávou a jinou tropickou vegetací. Jeden z mnoha skalnatých kopců, jehož vrchol se nacházel ve výšce cca 120 m, byl pojmenován po kapitánu Geary R. Bundschu. Bundschu velel jednotce, která dostala za úkol tuto strategickou vyvýšeninu obsadit. Americký postup byl zde zastaven na jeden. Během zvlášť těžkých bojů zde námořní pěchota utrpěla značné ztráty (včetně kapitána Bundschu).

Uprostřed vyloďovací zóny postoupili Američané údolím řeky Asan, kde se setkali pouze se symbolickým odporem japonských jednotek. Postup se zastavil až večer, když se Američané dostali do nepřátelské palby vedené z okolních hřebenů. Námořní pešáci se zde na noc zakopali.

Největší postup byl zaznamenán na západě, kde Američané pronikli přes rýžová pole na horské hřbety, ležící ve vnitrozemí ostrova. Americké jednotky umlčely velké množství japonských obranných pozic. S příchodem noci začali Japonci přísouvat do trhlin ve frontové linii posily a podnikly několik protiútoků. Nejtvrdší protiútok byl veden v oblasti kolem mysu Chorrito.

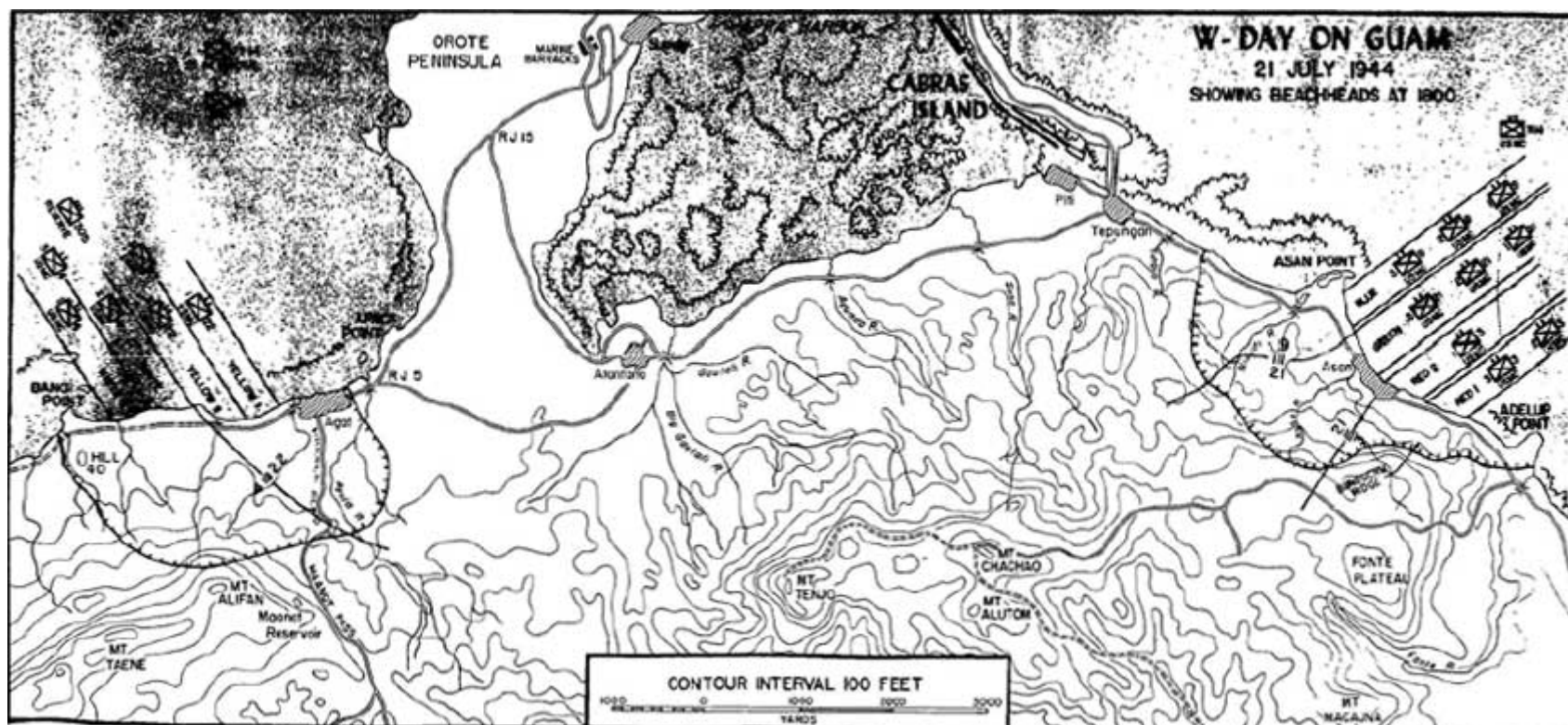
22. července se Američané znovu pokusili dobýt pahorek Bundschu. S velkými ztrátami však byli opět odraženi. Během noci podnikali Japonci další a další protiútoky. Japonci se z pahorku, aniž by si toho Američané všimli, stáhli před úsvitem druhého dne.

Na pravém křídle postoupili Američané do okolí Piti, obsadili přístav a pobřežní dělostřeleckou baterii vyzbrojenou třemi kanóny ráže 140 mm.

23. července, po obsazení pahorku Bundschu, se Američané vydali na postup směrem na výšiny ležící západně od řeky Fonte.

V průběhu 25. a 26. července Japonci napadali Američany sérií agresivně vedených protiútoků z výšin v okolí řeky Fonte. Některým Japonským jednotkám se podařilo proniknout až téměř do východích postavení amerických jednotek. Japonci útočili na různé cíle, nevyjímaje americkou polní nemocnici. Protiútoky však ve výsledku vyzněly na prázdno. Japonské ztráty činily cca 3200 mužů.

27. července obnovili Američané útok na výšiny v okolí řeky Fonte. Do 28. července byla celá oblast v jejich rukou. Poslední vzdorující japonské jednotky byly umlčeny 29. července. V bojích byl zabit, kulometnou dávkou z amerického tanku, také generál Takashima. Zbytek japonských jednotek zahájil ústup směrem k severnímu konci ostrova.

Obr. 1: Mapa amerického vylodění na ostrově Guam

Obr. 2: Mys Adelup (1944)

Obr. 3: Hlavní město Agana při pohledu z mysu Adelup (1984)

3. Japonská opevnění

Pozn.:

Číslování pevnůstek a jiných obranných zařízení nevychází z japonského značení. Číselné kódy přidělili jednotlivým stavbám Američané během průzkumu oblasti v roce 1984. Číslovány byly veškeré stavby včetně budov, které nebyly určeny k obraně (nemocnice, ubytovny atp.). V textu budou zmíněny pouze objekty spadající do kategorie „opevnění“.

3.1 Mys Adelup

Objekt č. 28:

Pevnůstka se nachází na západní straně mysu. Tvoří ji betonová zeď o délce cca 1,5 m vybavená střílnou. Palba z ní byla vedena směrem k mysu Asan.

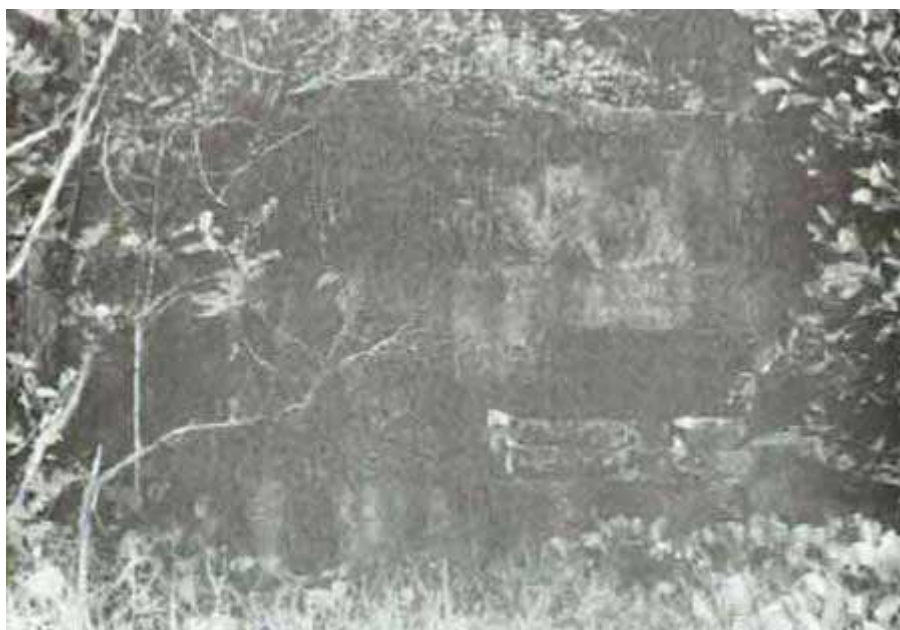
Objekt č. 29:

Nachází se na východní straně mysu Adelup. Dvoustřílnová pevnůstka je vestavěna do vápencové skály. Do pevnůstky se vstupuje vchodem, který se nachází na vrcholu útesu. Pevnůstka nesehrála v okamžiku vylodění významnější roli. Dobyta byla až v odpoledních hodinách během bojů o samotný mys.

Obr. 4: Jedna ze střílen pevnůstky č. 29 (1984)

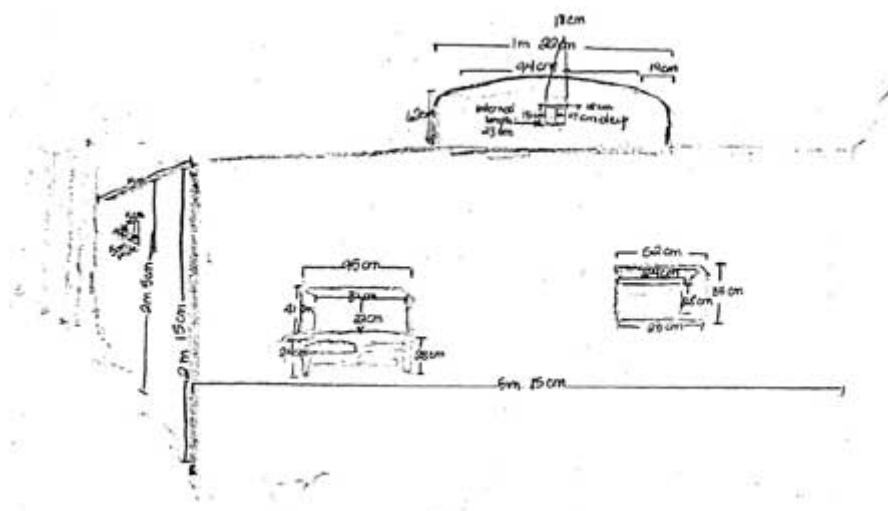
Nalézá se taktéž na východní straně mysu Adelup. Pevňůstka byla popsána jako „víceúčelová“. Ve dvou střeleckých místnostech byl umístěn kanón a kulomet. Skála pod střilnami byla odsekána, aby byl zbraním umožněn výstřel. Na stropnici se nachází betonová nástavba pro pozorovatele. Stejně jako pevnůstka č. 29, se ani tato nezapojila do pokusu o potlačení amerického vylodění a nebyla nijak poškozena.

A hand-drawn floor plan of a house. The plan shows a main rectangular area with a smaller rectangular extension on the left side. The dimensions are as follows:

- The main rectangular area has a width of 3m 50 cm and a depth of 5m 50 cm.
- The smaller rectangular extension on the left has a width of 2m 50 cm and a depth of 1m 50 cm.
- There is a small rectangular area at the bottom right with a width of 2m and a depth of 1m 50 cm.
- The total width of the house is 6m 50 cm (3m 50 cm + 3m).
- The total depth of the house is 7m 50 cm (5m 50 cm + 2m).
- There is a small rectangular area at the top right with a width of 3m 50 cm and a depth of 1m 50 cm.
- The house is surrounded by a wall with a thickness of 10 cm.
- There is a small rectangular area at the bottom left with a width of 2m 50 cm and a depth of 1m 50 cm.
- The house is situated on a plot of land with a width of 6m 50 cm and a depth of 7m 50 cm.

Obr. 6: Půdorys pevnůstky č. 30

Obr. 7: Pevnůstka č. 30 - schéma stěny se střelnými a nástavby pro pozorovatele

Objekt č. 31:

Jedná se o přírodní jeskyni, která byla pravděpodobně uzpůsobena k obraně. Uvnitř byly objeveny kusy betonu. Jeskyně má půdorysné rozměry 1,8 x 1,6 m.

Obr. č. 8: Jeskynní pevnůstka č. 31 (1984)

Objekt č. 32:

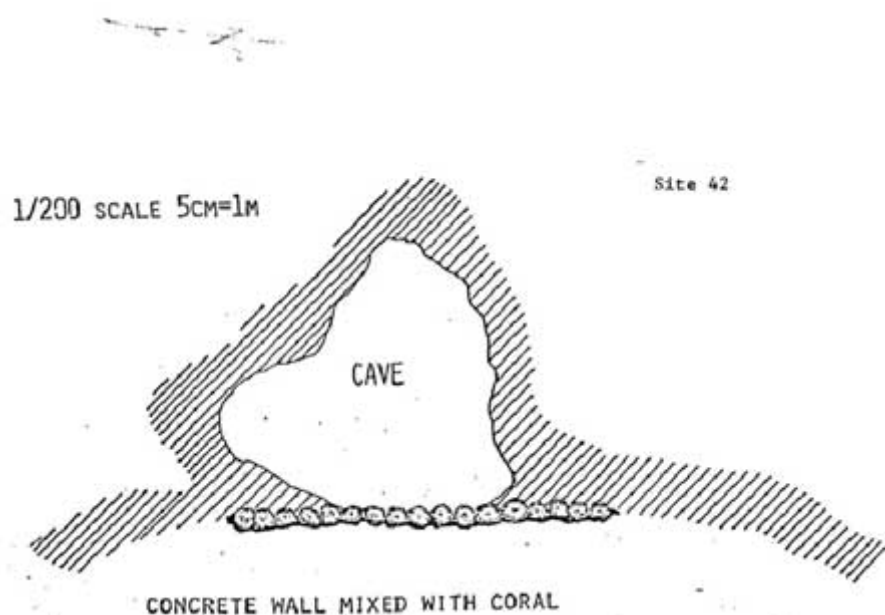
Přírodní jeskyně nacházející se na západní straně mysu. Má půdorysné rozměry 1,6 x 3,3 m. Byla použita dělostřelecké palebné postavení. Ve skále nad jeskyní se dále nachází palebné postavení kulometu o půdorysných rozměrech 1 x 2 m a hloubce 1 m.

Objekt č. 42:

Nachází se rovněž na západní straně mysu. Vstup do přírodní jeskyně o půdorysných rozměrech 1,9 x 2,4 m je přehrazen stěnou postavenou z korálu a betonu. Střílny byly situovány tak, že zbraně v nich umístěné postřelovaly vylodovací pláž.

Obr. č. 9: Pevnůstka č. 42 (1984)

Obr. 10: Schematický půdorys pevnůstky č. 42

3.2 Mys Asan

Objekt č. 102:

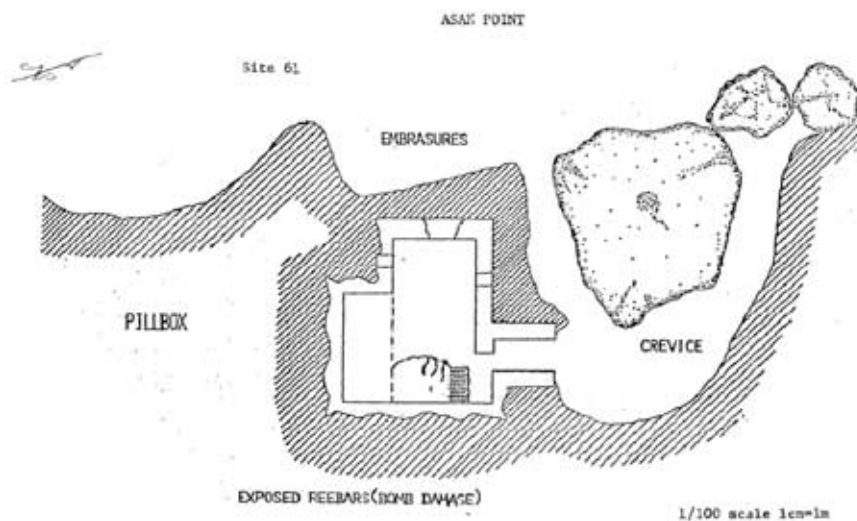
Betonová pevnůstka, těžce poškozená americkým bombardováním, které předcházelo vyloštění v roce 1944. Dochovaly se pouze trosky a není možné určit, jaká zbraň v ní byla umístěna.

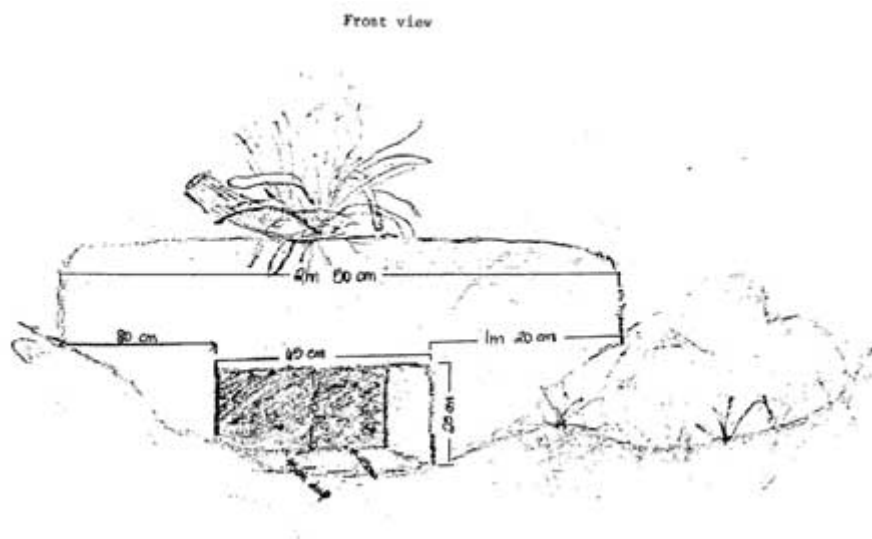
Obr. 11: Ruiny pevnůstky č. 102 (1984)

Objekt č. 61:

Jedná se o železobetonovou dělostřeleckou pevnůstku, která byla vybavena i dvěma puškovými střílnami. V průběhu bojů byla výrazně poškozena. Utrpěla zásah nad střílnou a strop byl poničen výbuchem silné ženijní nálože.

Obr. 12: Půdorys pevnůstky č. 61

Obr. 13: Schéma stěny s kanónovou střílnou pevnůstky č. 61

Objekt č. 62:

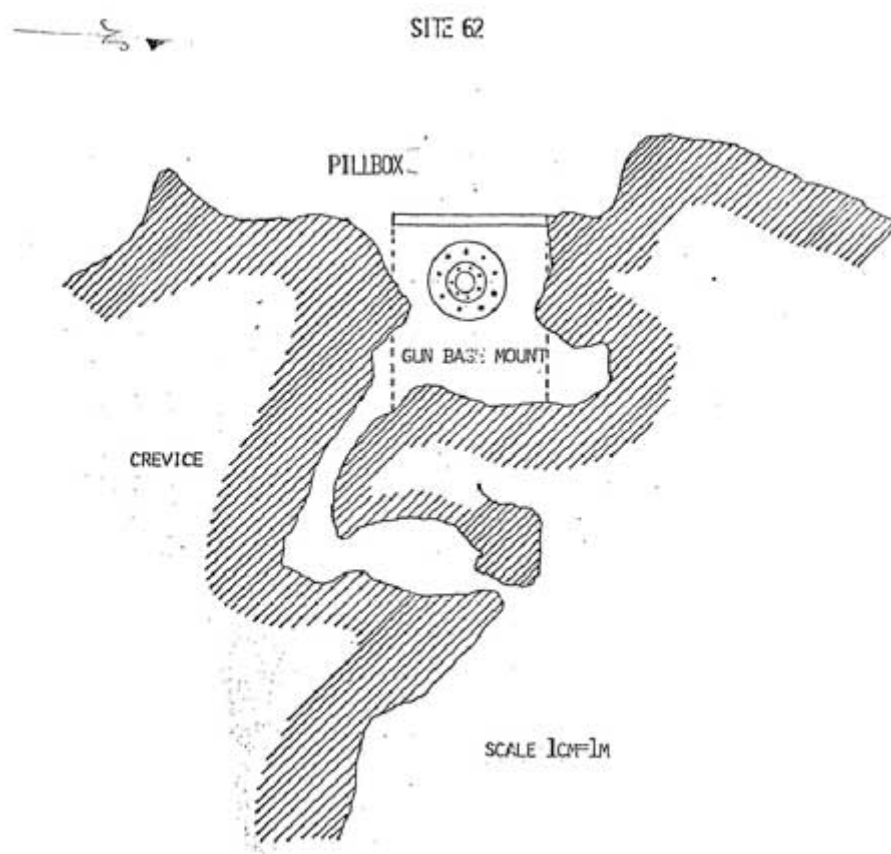
Pevnůstka se nachází na úpatí mysu Asan. Bylo v ní umístěno námořní dělo ráže 20 cm. Bunkr byl zabudován do štěrbin ve vápencové skále. Tento přírodní útvar byl vyztužen betonem. Před střílnou byl postaven betonový sokl. Zadní část palebného postavení byla upravena pro skladování munice. Zbraň byla umístěna na ocelovém základu. Betonová stropnice byla zevnitř vyztužena ocelovými I profily.

Obr. 14: Střílna dělostřelecké pevnůstky č. 62 (1944)

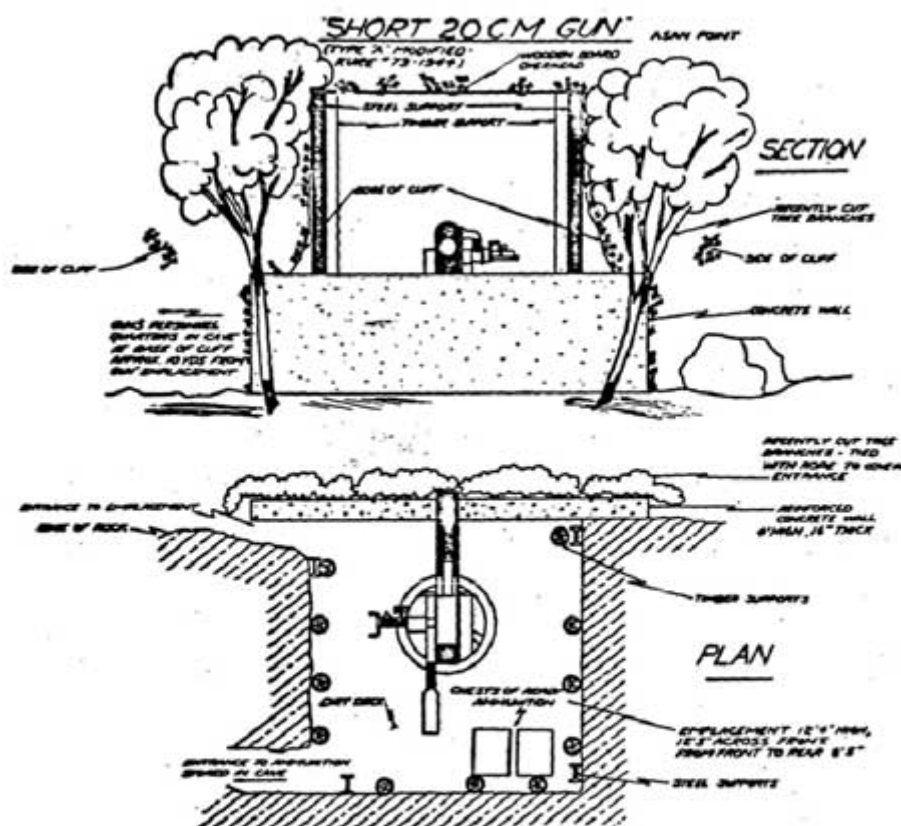

Obr. 15: Ocelový základ pro upevnění námořního děla ráže 20 cm (1984)

Obr. 16: Půdorysné schéma pevnůstky č. 62

PLAN OF JAPANESE DEFENSES AT ASAN POINT,
 TARGET AREA- 580- SHEET 5- APRA HARBOR

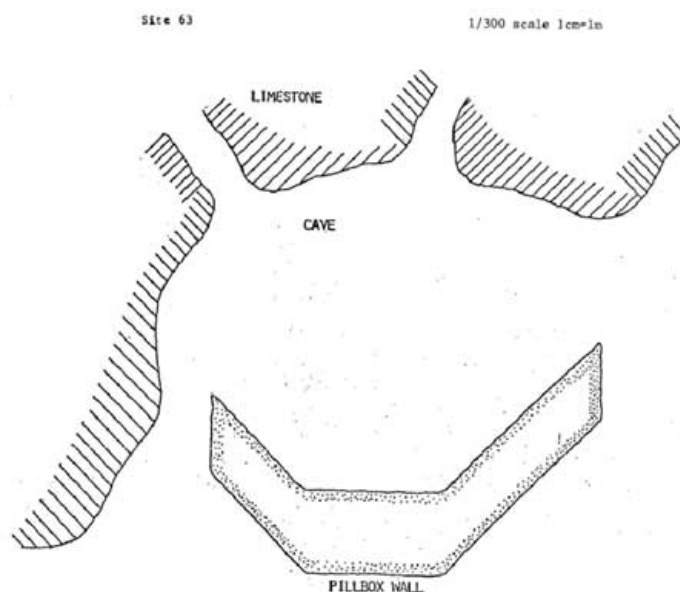
No. 62. Japanese gun emplacement, Asan Point

From 1944 Booklet: JAPANESE DEFENSES- GUAM (Published by D-2 Section,
 3rd Marine Division). 21 pages. p.15.
 R.G. 127, File C4-1.
 USMC REEL 6, p. 1452.

Obr. 17: Schematický výkres pevnůstky č. 62

Objekt č. 63:

Objekt č. 63 s největší pravděpodobností sloužil jako úkryt pro munici nebo osádky okolních palebných postavení. Jedná se o dva přírodní tunely ve vápencovém masivu. Vchody do úkrytů byly chráněny dvakrát zalomenou zdí postavenou z betonu a korálu.

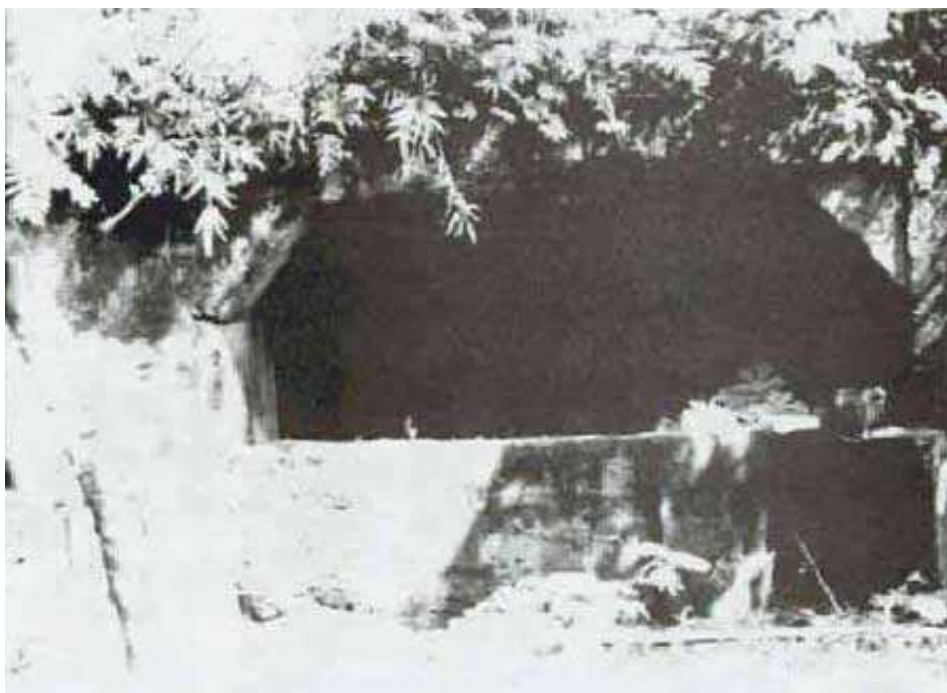
Obr. 18: Schéma skalního úkrytu (objekt č. 63)

Objekt č. 64:

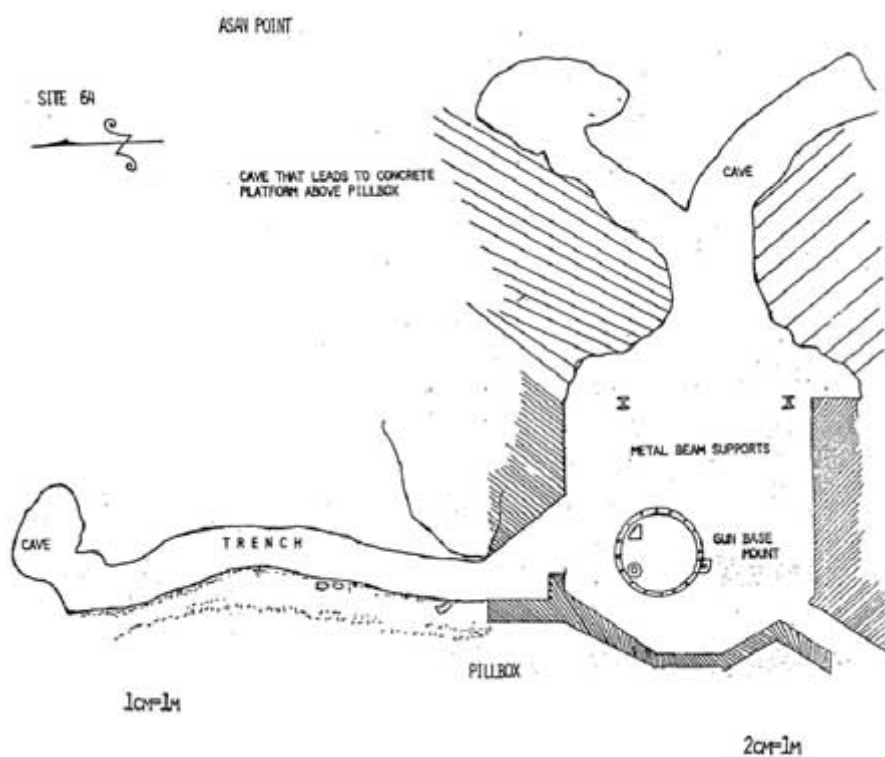
Dělostřelecký bunkr pro námořní kanón ráže 20 cm. Bunkr je zabudován do prolákliny ve vápencovém skalním masivu na úpatí mysu Asan (na jeho západní straně). Konstrukčně je velmi podobný objektu č. 62 popsaném výše. Vchod je situován vlevo od střílnového otvoru, proti pozorování a palbě je chráněn protažením (uchem) stěny se střílnou. Pod střílnou byl vybudován masivní betonový sokl. V zadní části palebného postavení se nachází dvě přírodní jeskyně. Jeden z tunelů ústí na vrcholu útesu, kde se rovněž nachází zbytky betonové stavby neznámého určení. Vpravo od střílny se nachází vstup do zákopu ústícího do další menší jeskyně. Stejně jako v případě objektu č. 62 je strop tohoto bunkru vyztužen ještě ocelovými I profily.

Obr. 19: Stěna se střílnou objektu č. 64. Stav v roce 1944. Zdá se, že ještě nebylo odstraněno bednění.

Obr. 20: Stejná část bunkru jako na obr. 19. Stav v roce 1984.

Obr. 21: Půdorysné schéma objektu č. 64

Objekt č. 106:

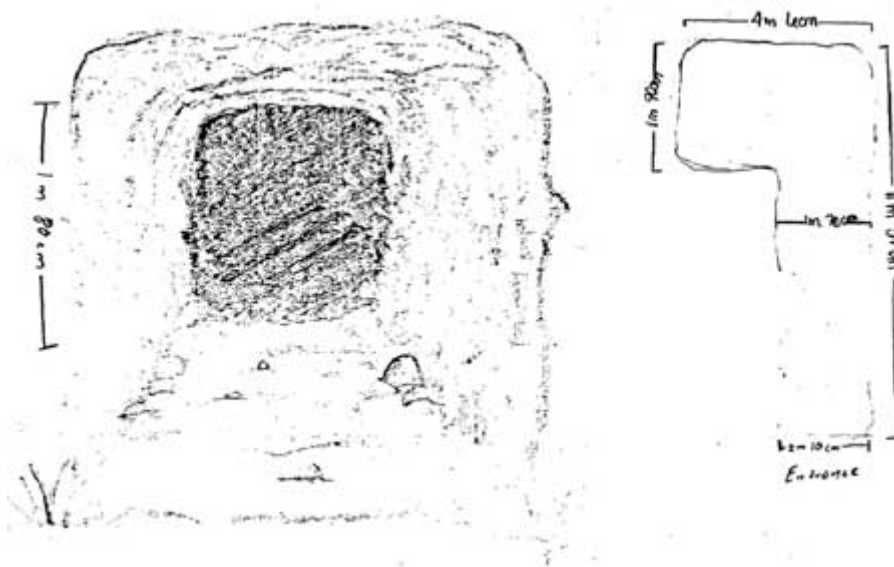
Jedná se o tunel vyhloubený se skále na východní straně mysu. Vnitřek tunelu byl zajištěn dřevěnými podpěrami. Tunel mohl sloužit jako úkryt pro mužstvo, munici nebo jiný materiál.

Obr. 22: Vchod do tunelu (objekt č. 106). Stav v roce 1944.

Obr. 23: Interiér tunelu

Obr. 24: Náčrtek vchodu do úkrytu a jeho půdorysné schéma

3.3 Vnitrozemí mysu Asan

V okolí pahorku „Bundschi“ se nachází soustava jeskyní a skalních proláklín, které byly vojensky využity. Malé jeskyně sloužily jako úkryty japonských obránců. Během těžkých bojů v roce 1944 byly úkryty a jeskyně značně poničeny.

Objekt č. 59:

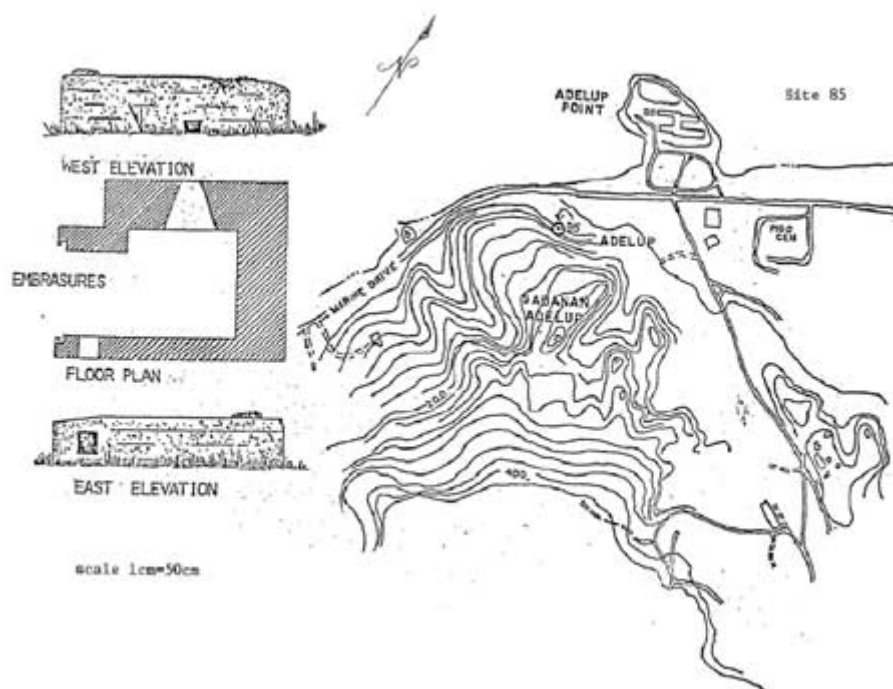
Japonská dělostřelecká pozorovatelna sloužící pravděpodobně k řízení palby děl ráže 150 mm umístěných níže na útesu Chorrito. V době amerického vylodění nebyla pozorovatelna dokončena (chyběla stropnice). Pozorovatelna je postavena z betonu a z velké části zapuštěna do země, což bylo u Japonců běžným zvykem.

Objekt č. 85:

Jedná se o jednotřílnovou kulometnou pevnůstku postavenou ze železobetonu. Kulomet střílející z této pevnůstky způsobil značné ztráty americkým námořním pěšákům, kteří se snažili zdolat, pod ní ležící, útes. Osádka pevnůstky měla dokonalý výhled na vylodovací pláž v okolí mysu Asan. Během bojů byla mírně poškozena.

Obr. 25: Kulometná pevnůstka č. 85

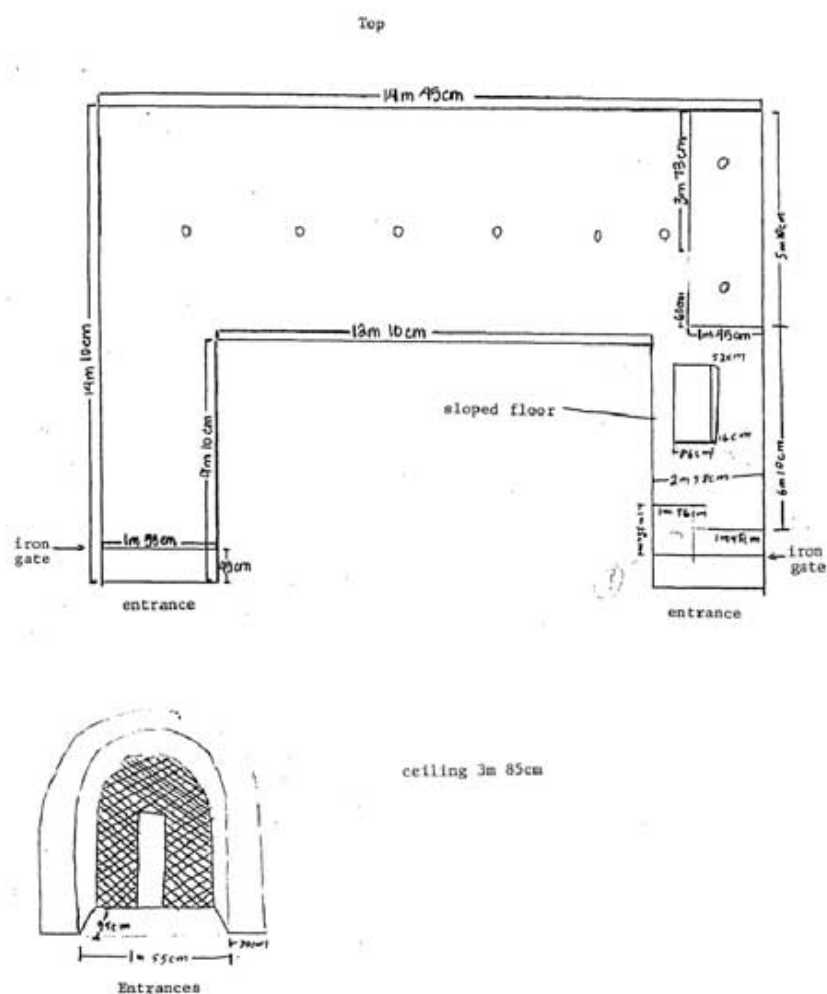

Obr. 26: Schematický výkres pevnůstky č. 85

3.4 Výšiny v okolí řeky Fonte

Objekt č. 65:

V oblasti se nachází pouze jediný výrazný pozůstatek opevňovací činnosti Japonců. Jedná se o komunikační centrum. Bylo kompletně vybudováno v podzemí. Do objektu se vstupovalo dvěma vchody ležícími na úbočí. Celý objekt byl po válce upraven. V době dobývání ostrova Američany pravděpodobně nebyl vybetonován. Na obr. 27 je zachycen stav z roku 1984 (po stavebních úpravách). V minulosti byla tato stavba považována za hlavní stan generála Takashimy.

Obr. 27: Japonské komunikační centrum po stavebních úpravách provedený v poválečné době.

3.5 Dělostřelecká postavení u osady Piti

Piti je osada ležící na západním pobřeží ostrova Guam. Na horském hřebeni Taguag ležícím nad osadou se nacházela baterie tří děl ráže 140 mm. Mezi hřebenem a pobřežím ležela rýžová pole. Baterie byla americkými jednotkami obsazena 22. července 1944.

Dělo číslo jedna bylo umístěno ve vybetonovaném palebném postavení o čtvercovém půdorysu. Děla číslo 2 a 3 byla umístěna v polních postaveních. Palebná postavení byla vybavena výklenky pro munici a malými úkryty pro obsluhu děl.

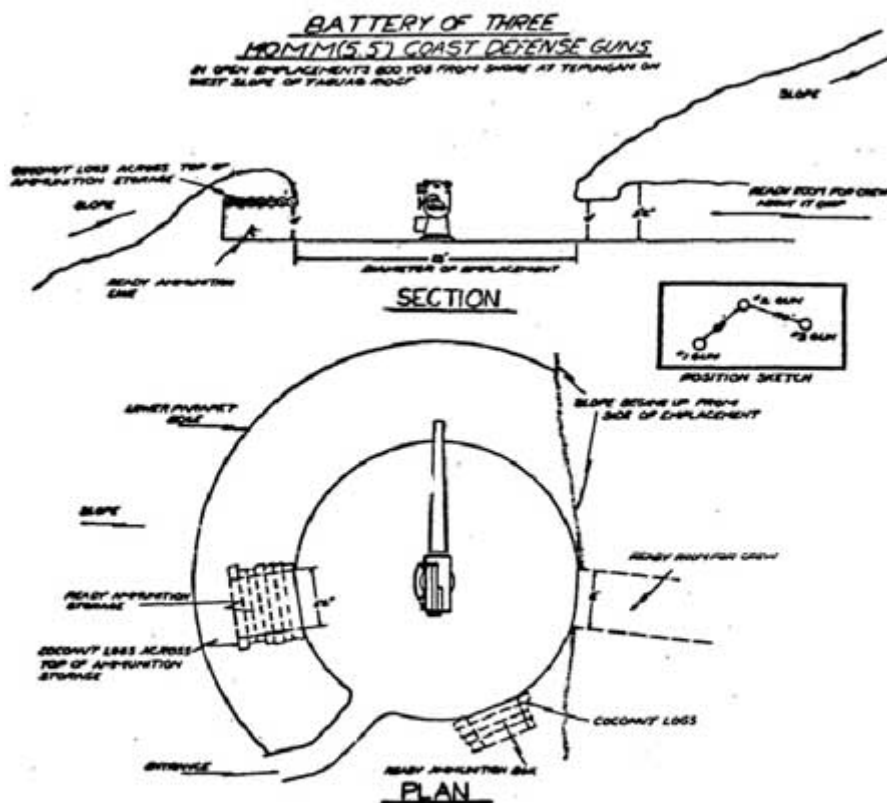
Obr. 28: Jedno z děl v polním postavení (1944)

Obr. 29: Dělo ráže 140 mm v polním postavení

PLAN OF JAPANESE DEFENSES AT 800 YARDS

FROM SHORE AT TEPUNGAN ON WEST SLOPE OF
TAGUAG RIDGE. TARGET AREA 558-PITI BATTERY
SHEET 5- AFRA HARBOR

No. 60. Piti guns

From 1944 Booklet: JAPANESE DEFENSES- GUAM (Published by D-2 Section,
 3rd Marine Division). 21 pages. p. 9.
 R.G. 127, File C4-1.
 USMC REEL 6, P. 1446.

Obr. 30: Náčrtek polního palebného postavení kanónu ráže 140 mm

3.6 Opevnění na mysech Apaca a Rizal

Japonská opevnění ležící na jižní straně mysu Rizal byla těžce poškozena během leteckého a dělostřeleckého bombardování, které předcházelo americkému vylodění.

Objekt č. 1:

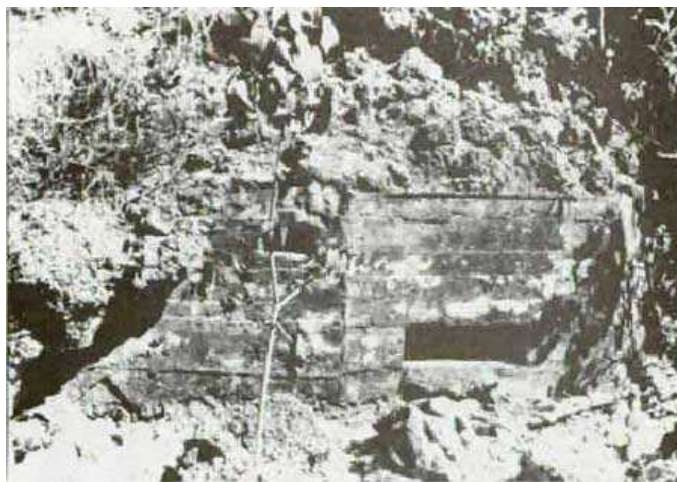
Železobetonová kulometná pevnůstka se nachází na jihovýchodním konci mysu Apaca. Osa střílny leží jen několik metrů nad úrovní mořské hladiny. Do pevnůstky se vstupuje tunelem. Kromě kulometné střílny je vybavena také střílnou pro pušku.

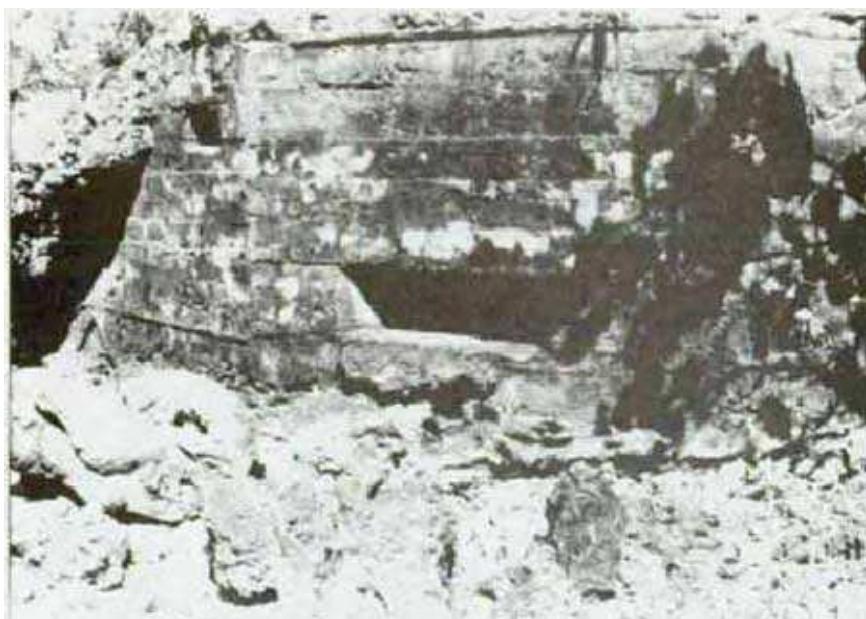
Obr. 31: Hlavní střílna kulometného objektu č. 1

Objekt č. 2:

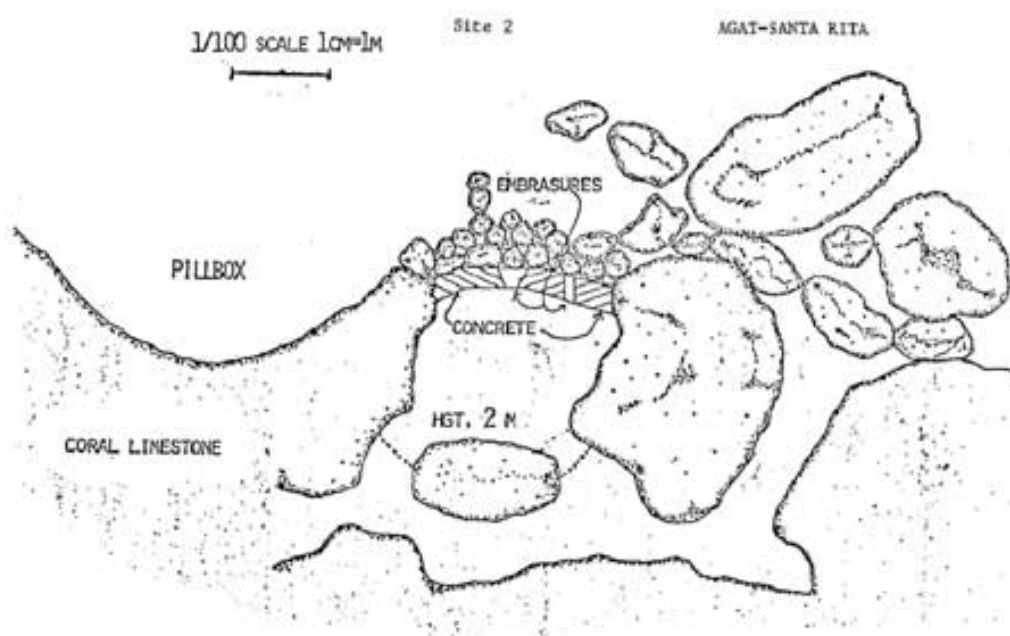
Kulometná pevnůstka smíšené konstrukce (železobeton, vápenec). Bunkr se nachází na jižní straně vápencového útesu. K vybudování pevnůstky byla opět využita skalní rozsedlina. Zeď se střílnou byla vybudována z betonu a z důvodu maskování obložena kamením. Vstup do ní se nacházel v zadní části, další skalní průrvou. Kromě hlavní střílny byla do železobetonové stěny zabudována také střílna pušková.

Obr. 32: Hlavní střílny pevnůstky č. 2

Obr. 33: Jiný pohled na hlavní střílnu objektu č. 2. Vlevo nahoře je viditelná také pušková střílna.

Obr. 34: Půdorysné schéma pevnůstky č. 2

3.7 Mys Gaan

Na mysu Gaan se nachází nejsilnější uskupení japonských obranných staveb. V kasematách zde byla umístěna dvě děla ráže 75 mm, protitankový kanón ráže 37 mm a velké množství kulometných palebných postavení. Dále se zde nacházely rychlopalné kanóny ráže 25 mm a námořní kanóny ráže 200 mm. Součástí opěrného bodu byly také pozorovatelný. K ukrytí zásob, munice a osádky byly využity jeskyně a tunely. Palba vedená obránci z těchto míst způsobila Američanům značné ztráty na živé síle i technice. Opěrný bod byl eliminován až pozdější fází vylodovací operace s pomocí tanků.

Objekt č. 23

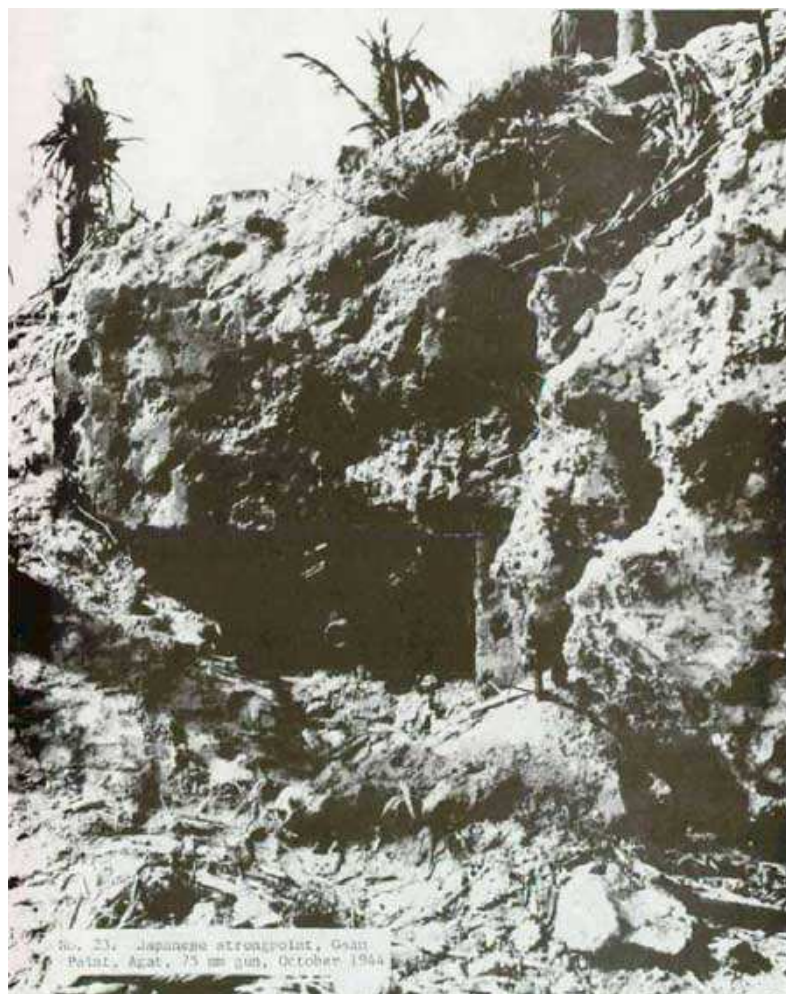
Takto je označena skupina dvou dělostřeleckých objektů – jednoho pro kanón ráže 75 mm a druhého pro protitankový kanón ráže 37 mm. Oba objekty jsou umístěny vzájemně v jiné výškové úrovni. Součástí tohoto „komplexu“ je také několik jeskyní používaných jakou úkryty. U paty útesu se nachází zbytky dalšího, blíže neidentifikovaného, objektu. Interiér pevnůstky pro 75 mm kanón byl během bojů poškozen palbou vedenou zezadu do jejího vchodu. Poškozena byla také stěna se střílnou.

Objekt č. 24:

Opět se jedná o skupinu dvou samostatných pevnůstek. V jedné byl umístěn kanón ráže 75 mm a v druhé s největší pravděpodobností kulomet. Pevnůstka pro kulomet byla postavena na stropnici kanónového objektu. Obě pevnůstky jsou vybaveny ventilačními komíny.

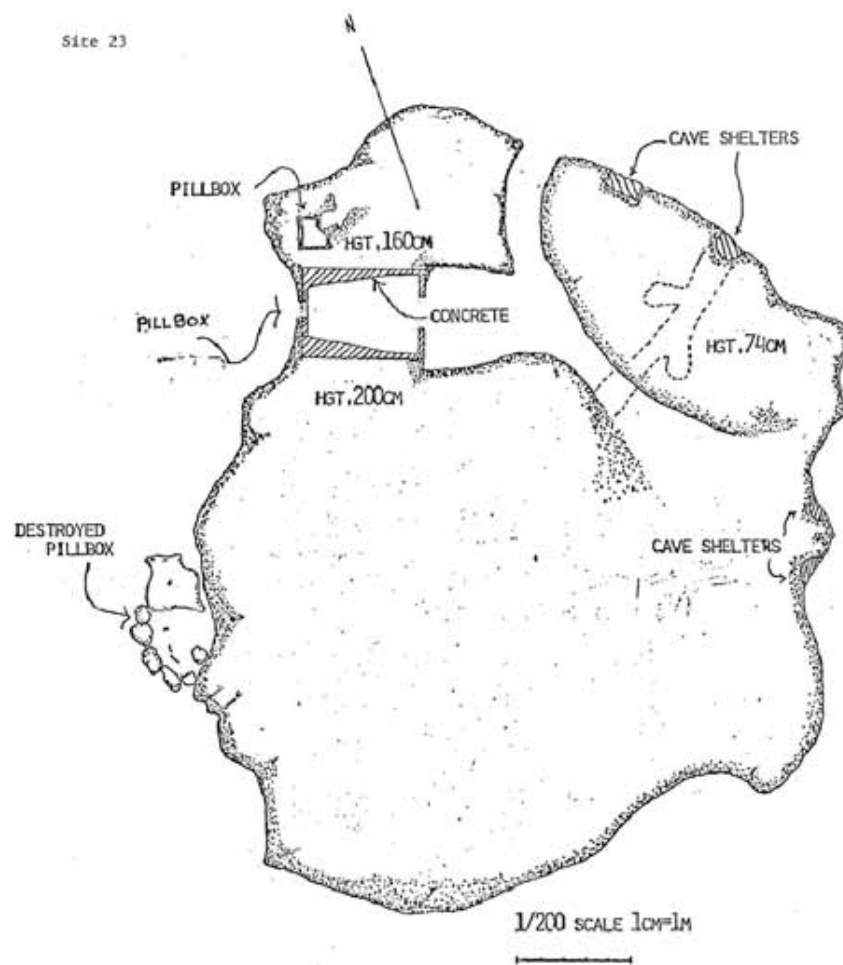
Obr. 35: Skupina objektů č. 23 po dobytí americkými jednotkami v roce 1944

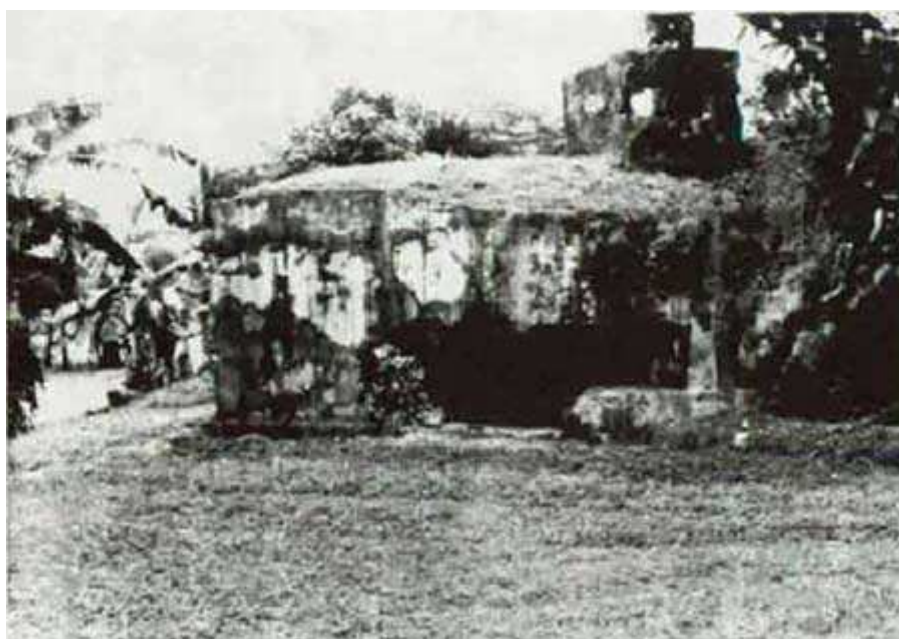
Obr. 36: Střílna kanónu ráže 75 mm objektu č. 23 (1944)

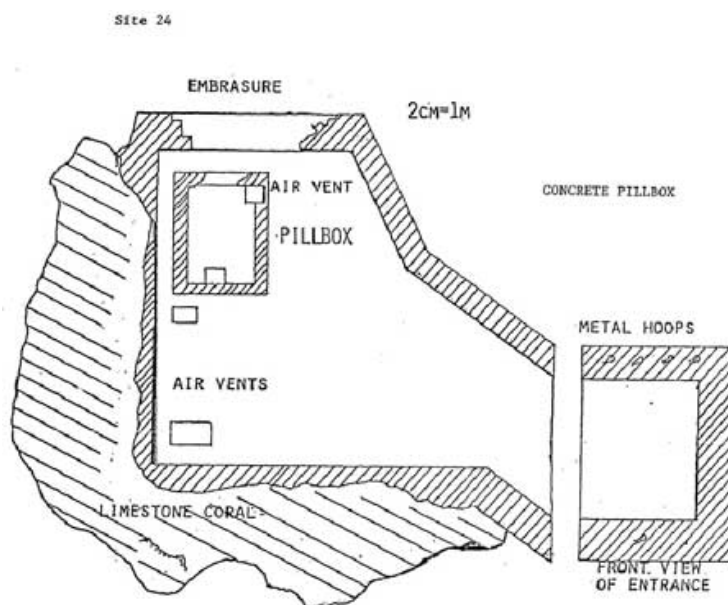
Obr. 37: Fragment palebného postavení protitankového kanónu objektu č. 23 (1984)

Obr. 38: Půdorysné schéma objektu č. 23

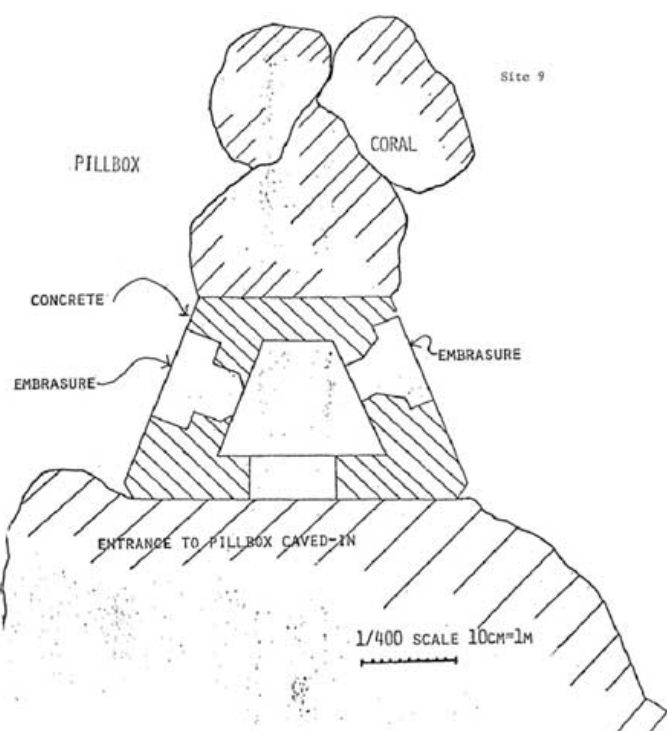
Obr. 39: Kombinovaná pevnůstka č. 24 (1984)

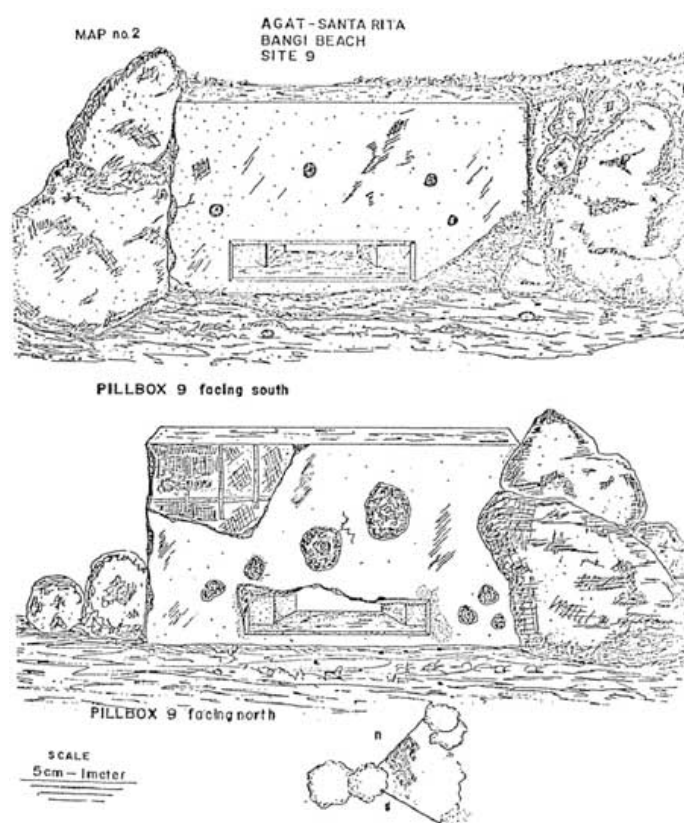
Obr. 40: Půdorysné schéma objektu č. 24

Objekt č. 9:

Dvoustřílnová kulometná pevnůstka nacházející se cca 300 m jihozápadně od mysu Gaan. Střílny byly orientovány na sever a na jih. Byla z nich vedena palba podél vylodovací pláže. Vchod do pevnůstky je situován v týlové stěně přimknuté ke skále. Pevnůstka měla, jako jedna z mála, střílnový otvor z vnější strany stupněný.

Obr. 41: Půdorys dvoustřílnové kulometné pevnůstky č. 9

Obr. 42: Pohled na obě kulometné střílny. Zakreslena jsou také poškození, která pevnůstka utrpěla v roce 1944.

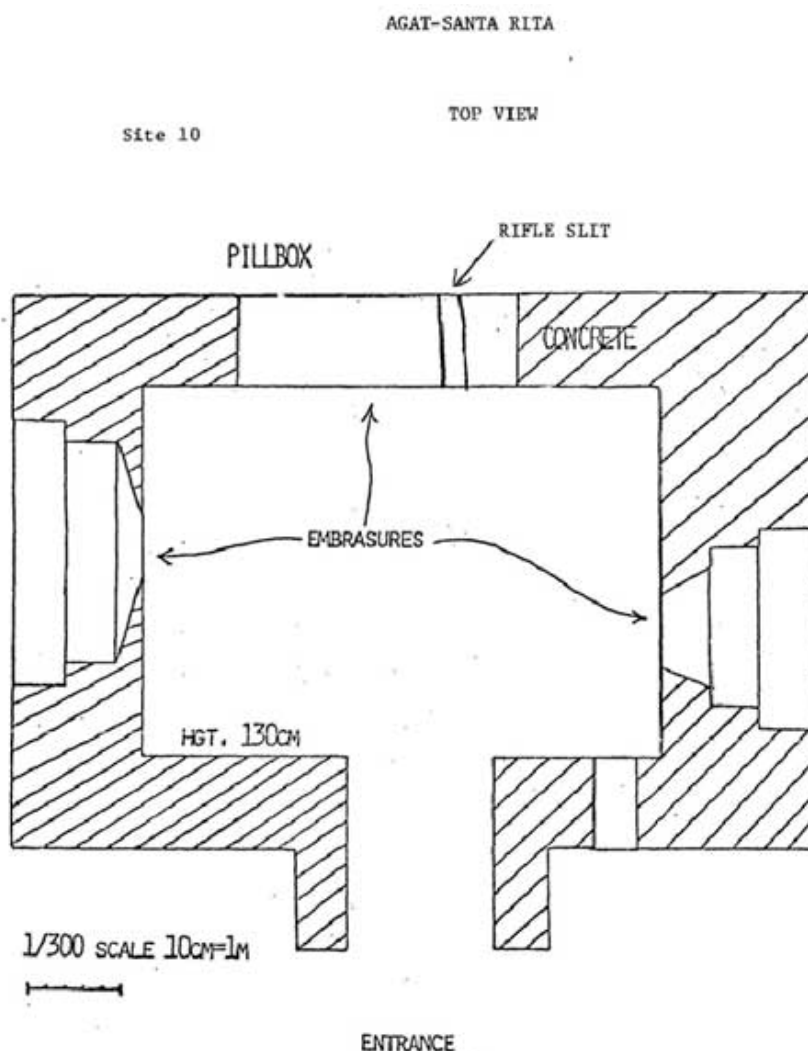
Obr. 43: Snímek jedné ze dvou střílen pevnůstky č. 9

3.8 Opevnění na mysu Bangi a ostrově Bangi

Ostrov Bangi leží nedaleko stejnojmenného mysu. Dá se na něj přebrodit přes skalnatou šíji, jejíž povrch leží nehluboko pod hladinou moře. Při odlivu se dá ostrov broděním obejít celý.

Objekt č. 10:

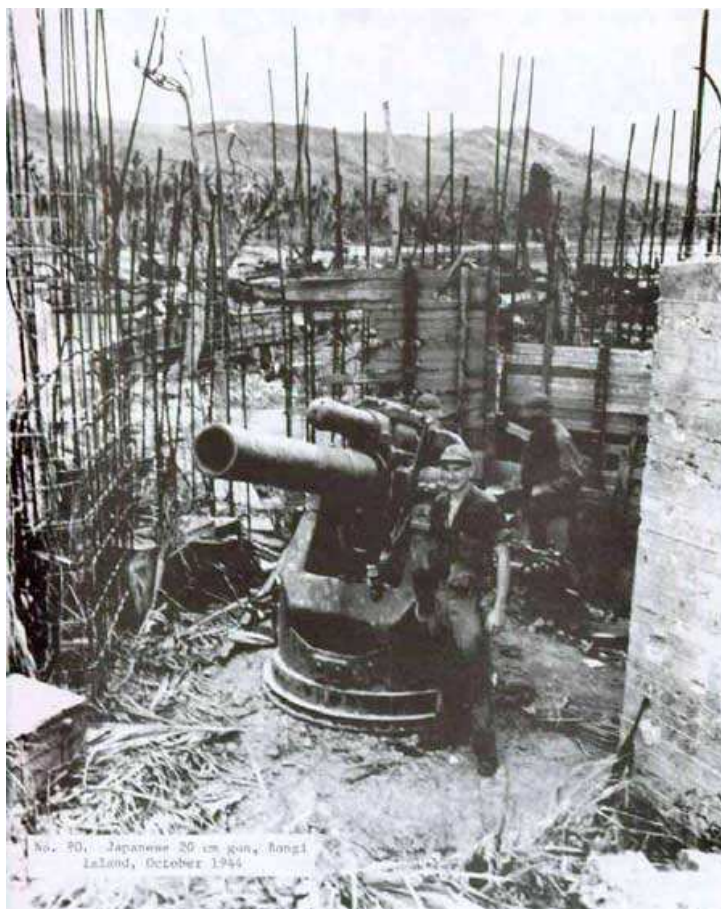
Železobetonový bunkr, nacházející se přímo na mysu Bangi, je vybaven třemi střílnami pro kulomet a jednou pro pušku. Dvě boční (stupněné) jsou orientovány směrem na sever a jih, podél vylodovací pláže. Třetí kulometná střílna, spolu s puškovou, je orientovány směrem k ostrovu Bangi. Vchod je situován v týlové stěně. Z výkresu na obr. 44 není jasné, zda prostup ve stěně vpravo od vchodu sloužil k ventilaci nebo, jestli se jednalo o další puškovou střílnu.

Obr. 44: Půdorys objektu č. 10

Objekt č. 80:

Jedná se o dva nedokončené bunkry pro lodní děla ráže 20 cm. Obě palebná postavení se nachází na severním okraji ostrova Bangi.

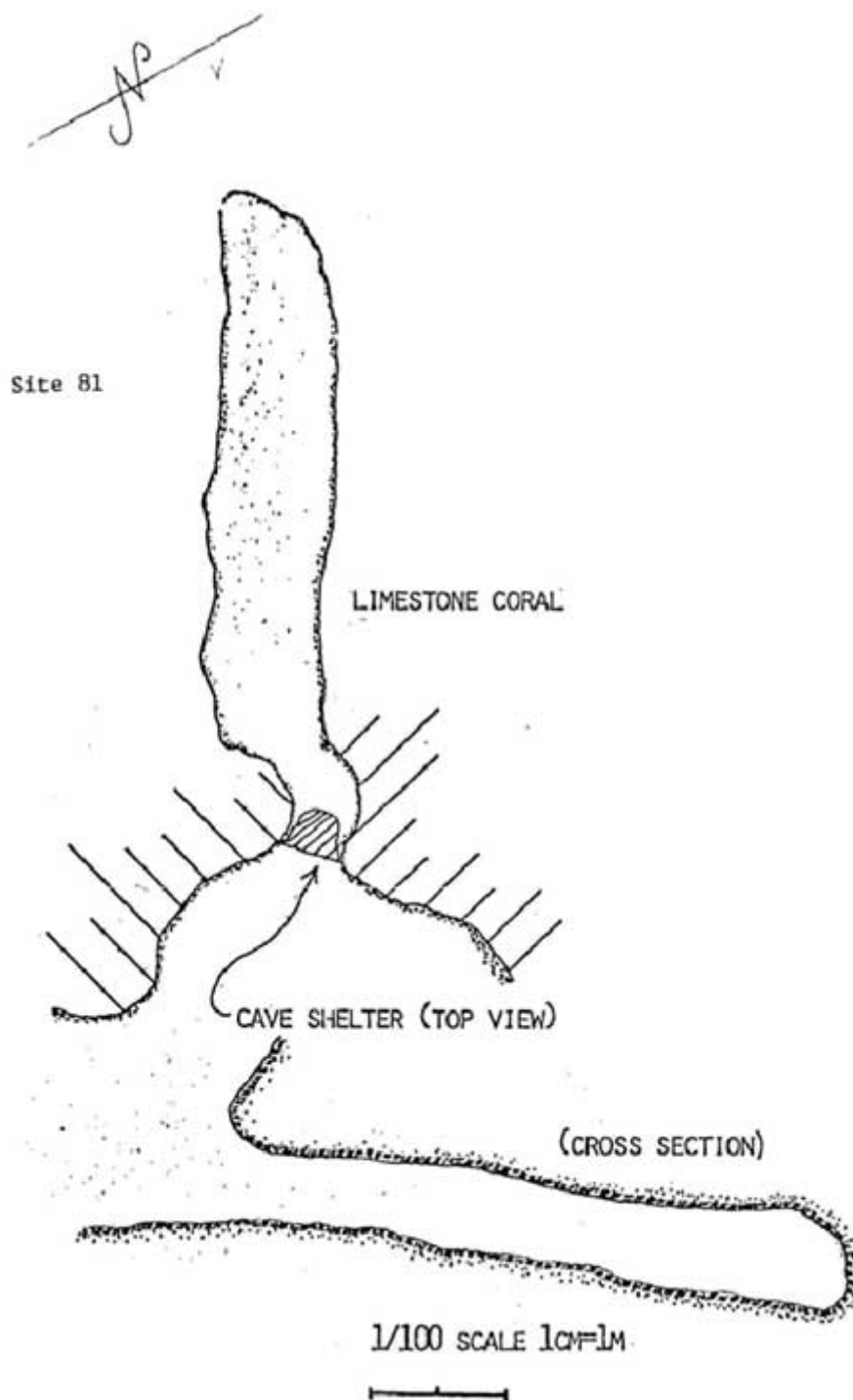
Obr. 45: Rozestavěný bunkr pro kanón ráže 20 cm

Obr. 46: Další snímek rozestavěného bunkru pro kanón ráže 20 cm

Objekt č. 81:

Jeskyňe na ostrově Bangi, sloužící jako úkryt pro munici a obsluhu dvou děl ráže 20 cm (objekt č. 80).

Obr. 47: Jeskyňe sloužící jako úkryt pro munici a obsluhy dvou děl ráže 20 cm

Objekt č. 82:

Další jeskyně nacházející se na ostrově Bangi nad objektem č. 83.

Objekt č. 83:

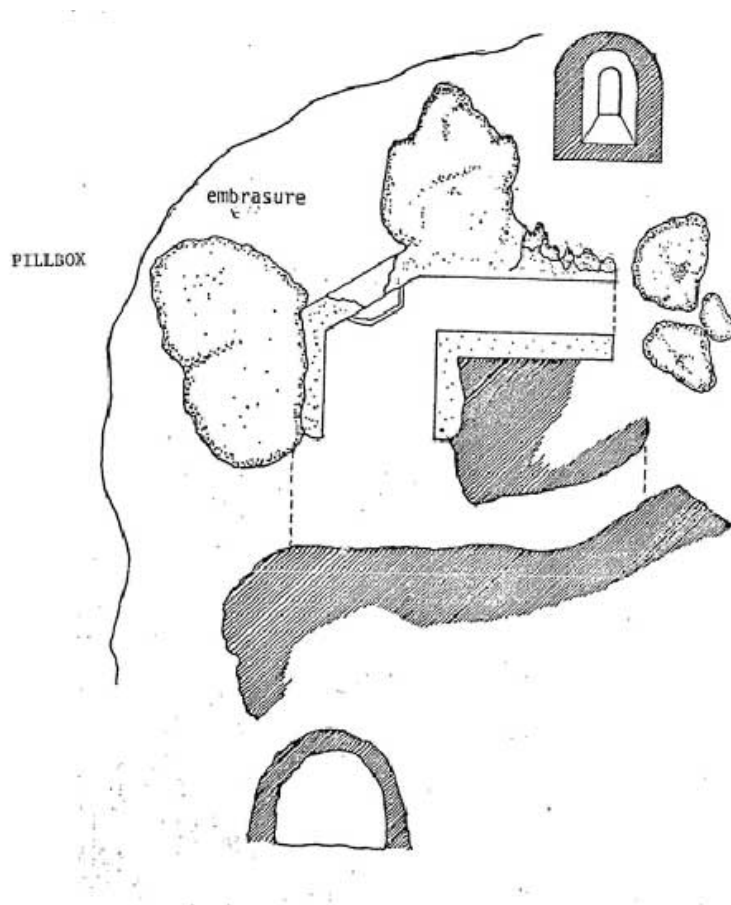
Kulometný (s největší pravděpodobností) objekt nacházející se na ostrově Bangi. Zbraň umístěná v objektu vedla palbu směrem na jih podél pláže. Pevnůstka byla vestavěna do malé přírodní jeskyně. Jeskynní otvor byl přehrazen železobetonovou stěnou se střílnou. Do bunkru se vstupovalo dvěma tunely, z nichž jeden byl vybetonován. Střílna pevnůstky je situována těsně nad hladinou moře (při přílivu). Pravděpodobně z důvodu vnikání vody do jejího interiéru během vlnobití je vybavena drenáží. Pevnůstka se nijak nezapojila do bojů během amerického vylodění.

Obr. 48: Stěna s kanónovou střílnou pevnůstky č. 83

Obr. 49: Ústí jednoho ze dvou tunelů vedoucích do pevnůstky č. 83

Obr. 50: Půdorysné schéma pevnůstky č. 83. Zaznačeny jsou také řezy vstupními tunely.

3.9 Opevnění na hoře Alifan

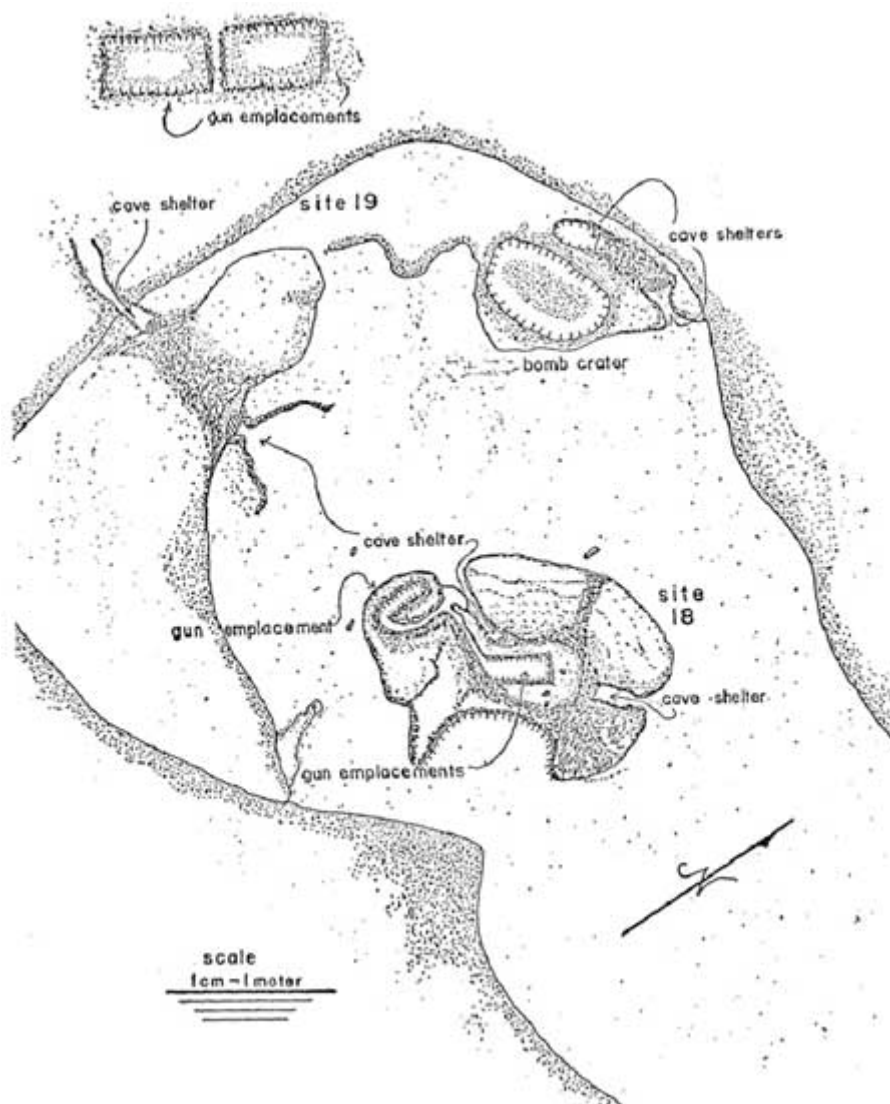
Vrchol hory Alifan se tyčí 265 m na hladinou moře. Svahy k vrcholu stoupají pozvolna a jsou hustě porostlé vysokou trávou. Hora byla silně opevněna, vyskytuje se však na ní minimum pevnůstek vybudovaných z betonu (2). Veškeré zákopy, střelecké okopy a palebná postavení dělostřelectva byly vybudovány polním způsobem. O horu byly svedeny těžké boje a její svahy jsou posety velkým množstvím kráterů.

Obr. 51: Snímek pořízený během demolice japonských úkrytů na hoře Alifan

Objekty č. 18 a 19:

Dvě, polním způsobem vybudovaná, palebná postavení kanónů ráže 150 mm. Po stranách palebných postavení byly vybudovány úkryty pro osádku a zásobu munice.

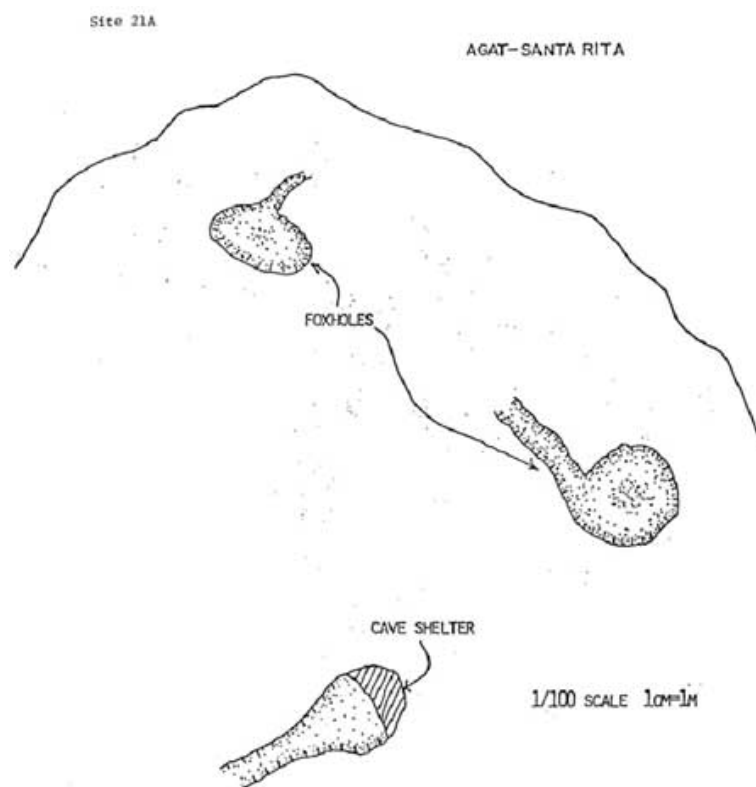
Obr. 52: Palebná postavení dvou kanónů ráže 150 mm

Objekt č. 19a:

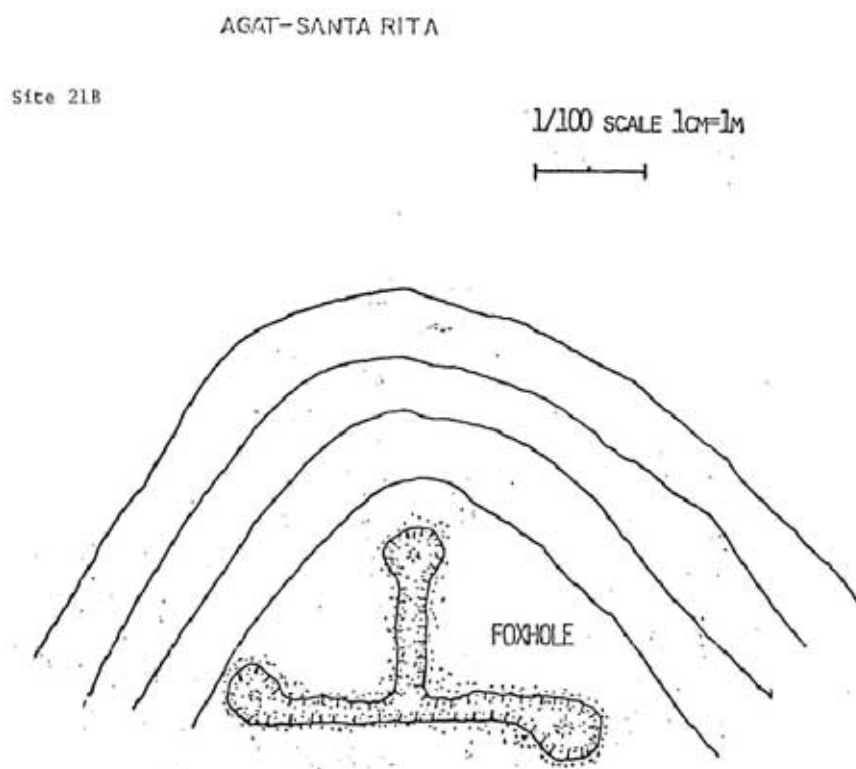
Přírodní prohlubeň sloužící k uskladnění munice pro dva kanóny ráže 150 mm. Zásoba munice zde uskladněná během bojů explodovala.

Objekty č. 21a, 21b:

Soustava střeleckých zákopů a okopů. V blízkosti obranného postavení č. 21a se nachází jeskyně, která byla využívána jako úkryt.

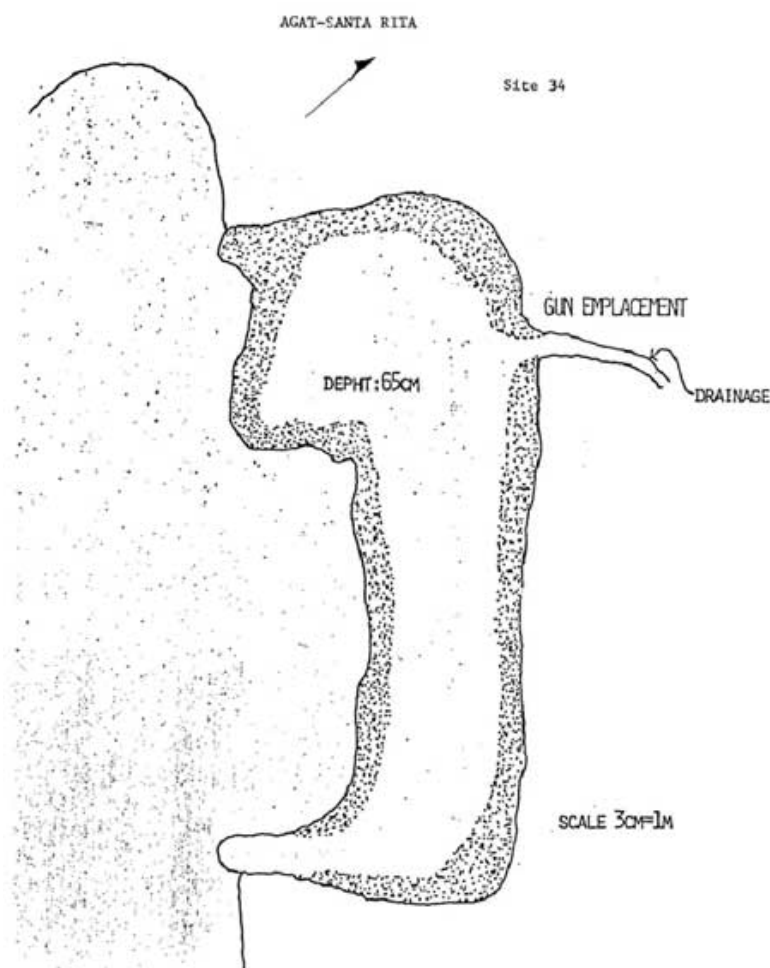
Obr. 53: pěchotní obranné postavení č. 21a

Obr. 54: Pěchotní obranné postavení č. 21b

Objekt č. 34:

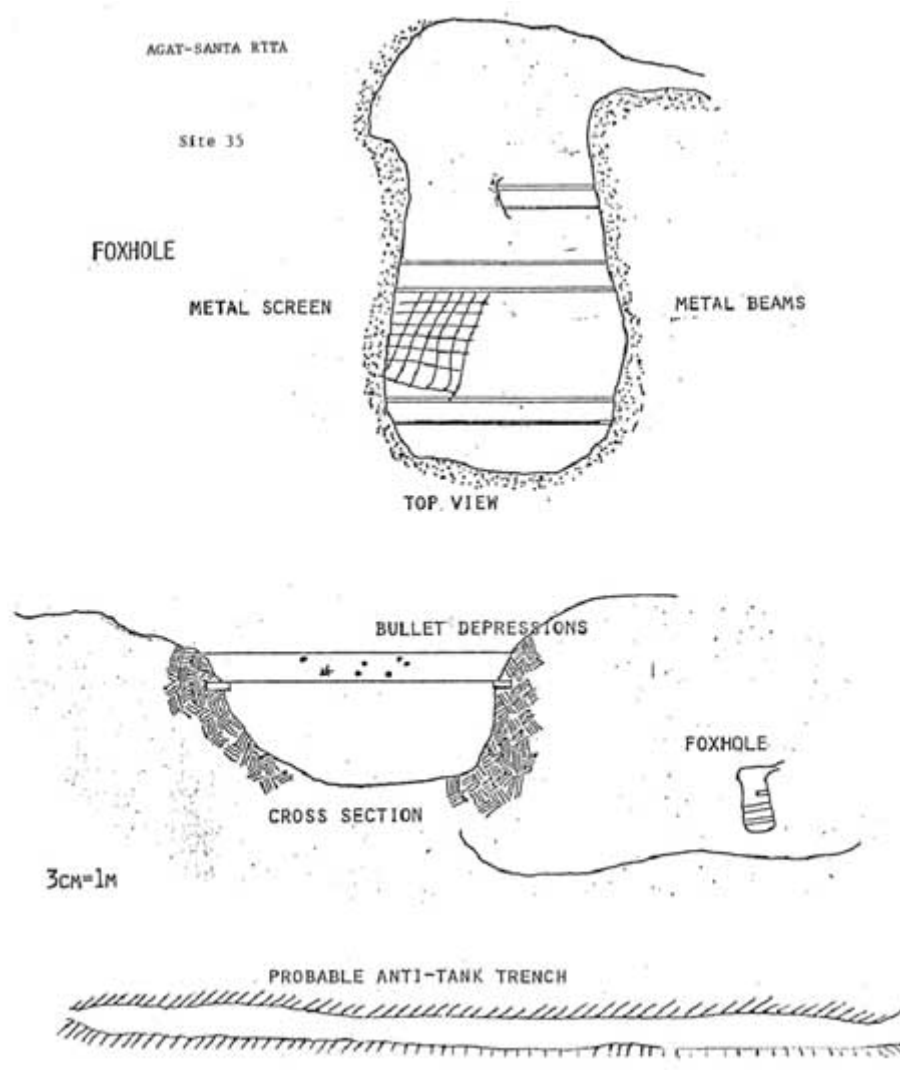
V archivních materiálech je uvedeno, že se jedná o střelecký zákop hluboký cca 1,5 m. Půdorys uvedený na obr. 55 nasvědčuje spíše tomu, že se nejedná o klasický zákop, ale spíše o upravenou terénní prohlubeň. Na jednom „konci“ zákopu byl vyhlouben rigol sloužící k jeho odvodnění.

Obr. 55: Pěchotní obranné postavení č. 34

Objekt č. 35:

Palebné postavení kanónu ráže 75 mm. Při průzkumu tohoto okopu v roce 1984 byly nalezeny zbytky ocelových I profilů, které původně pravděpodobně podpíraly stropní konstrukci. Na ocelových profilech byly nalezeny zbytky ocelové sítě. V blízkosti okopu byla nalezena také dlouhá prohlubeň. S největší pravděpodobností se mohlo jednat o protitankový příkop.

Obr. 56: Palebné postavení kanónu ráže 75 mm

Objekt č. 37:

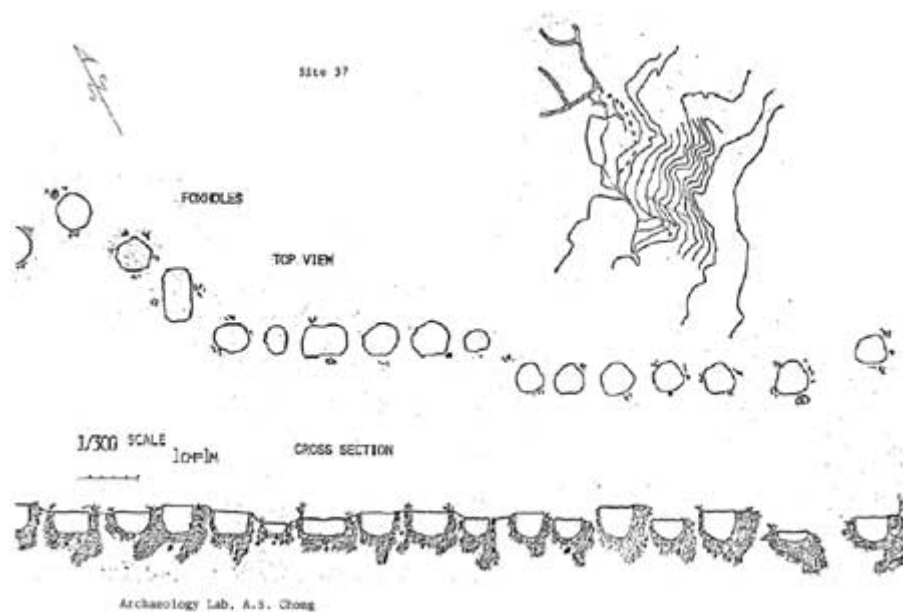
Jedná se o řetězec okopů pro jednotlivce vybudovaný na horském hřebenu (obr. 57).

Objekt č. 39:

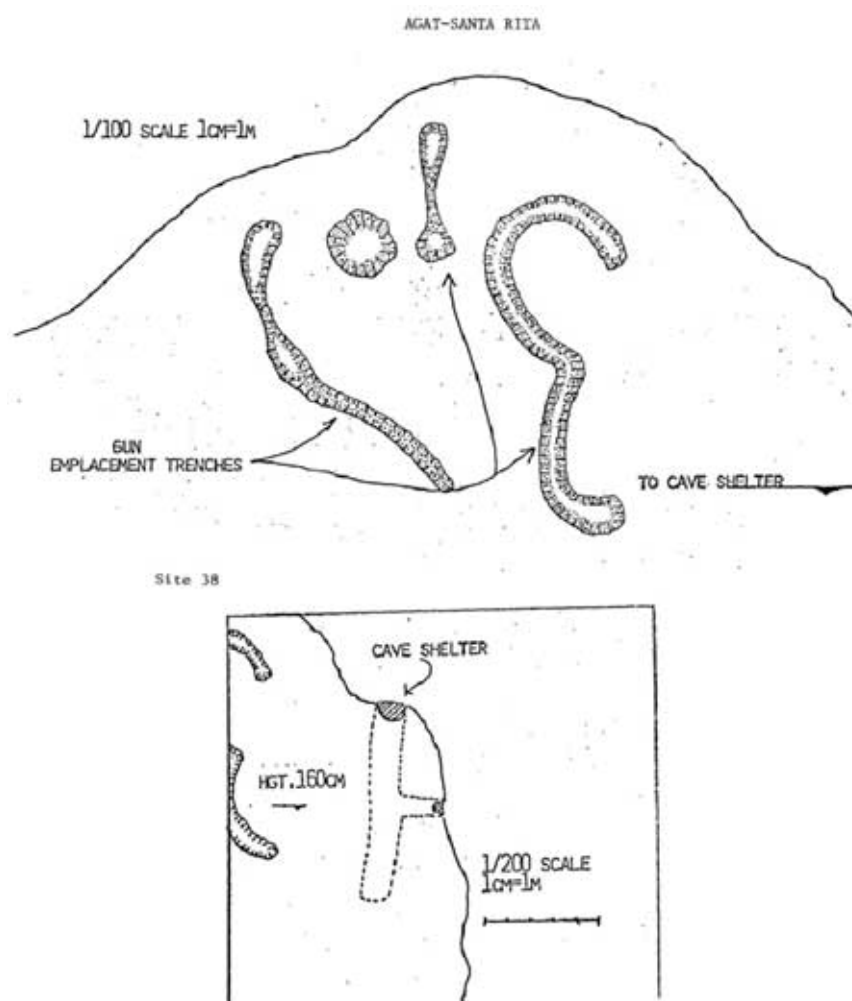
Další z pěchotních obranných postavení, které je tvořeno krátkými zákopy a okopy pro jednotlivce. Do blízkého strmého svahu je zapuštěn úkryt. Obránci byli prokazatelně vyzbrojeni několika kulomety (obr. 58 a 59).

Objekt č. 46:

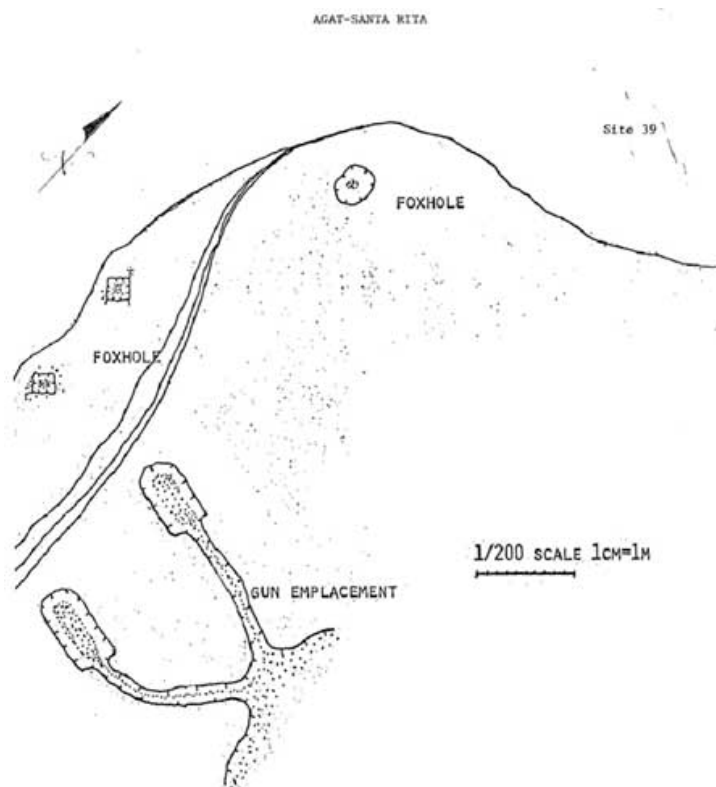
Dělostřelecký okop doplněný palebným postavením, kulometu (viz. obr. 60).

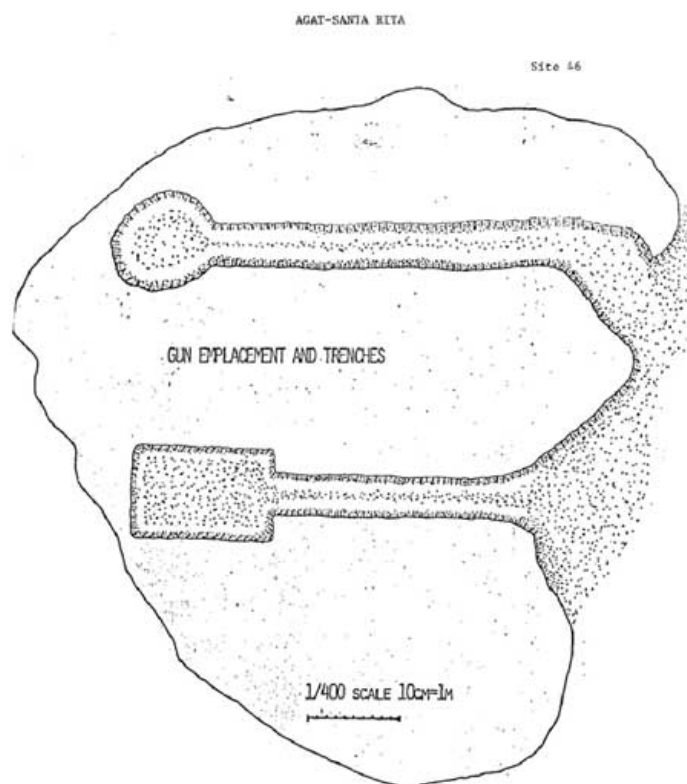
Obr. 57: Řetězec okopů pro jednotlivce

Obr. 58: Soustava střeleckých zákopů. Zakreslena je také poloha úkrytu (viz. objekt č. 39)

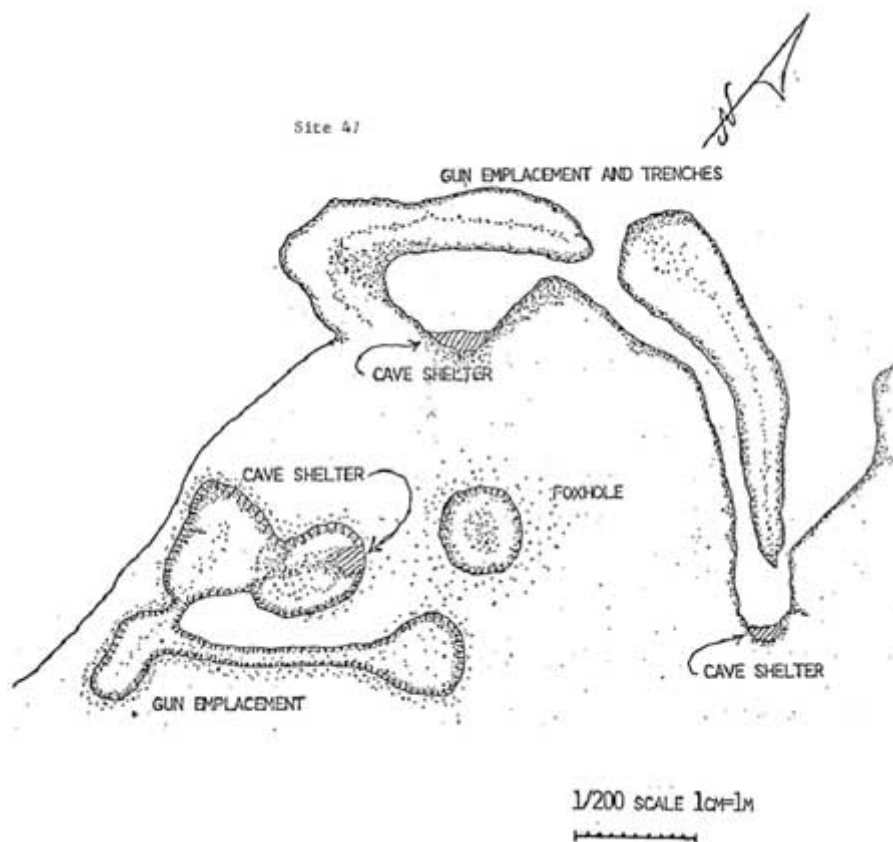
Obr. 59: Palebná postavení kulometů, která byla součástí zákopového systému uvedeného na obr. 58

Obr. 60: Dělostřelecké (obdélníkové) a kulometné palebné postavení

Objekt č. 47:

Soustava zákopů, k jejichž vybudování byly využity přirozené terénní útvary. Součástí obranného postavení byly dva dělostřelecké okopy a tři jeskynní úkryty (viz. obr. 61).

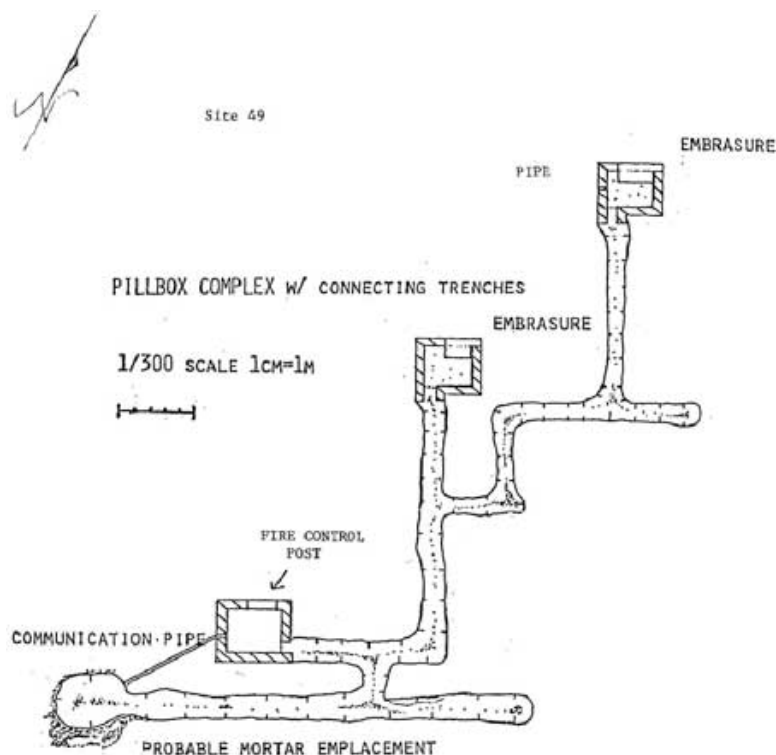
Obr. 61: Soustava zákopů, dělostřeleckých okopů a jeskynních úkrytů

Objekt č. 49:

Komplex tří bunkrů a zákopů. V rámci opevnění vybudovaného na hoře Alifan se jedná o raritu. Ke stavbě tří pevnůstek byl použit železobeton. Pevnůstky jsou navzájem spojeny zákopy. Ve dvou bunkrech byly umístěny kulomety a jeden sloužil jako pozorovatelná. Jedno palebné postavení (s největší pravděpodobností minometné) bylo vybudováno polním způsobem. K usnadnění komunikace mezi pozorovatelnou a minometným okopem Japonci zřídili trubkový zvukovod.

Objekt č. 50:

Přírodní jeskyně sloužící jako úkryt.

Obr. 62: Komplex železobetonových bunkrů a zákopů (objekt č. 49)

3.10 Opevnění na pláži Dungcas

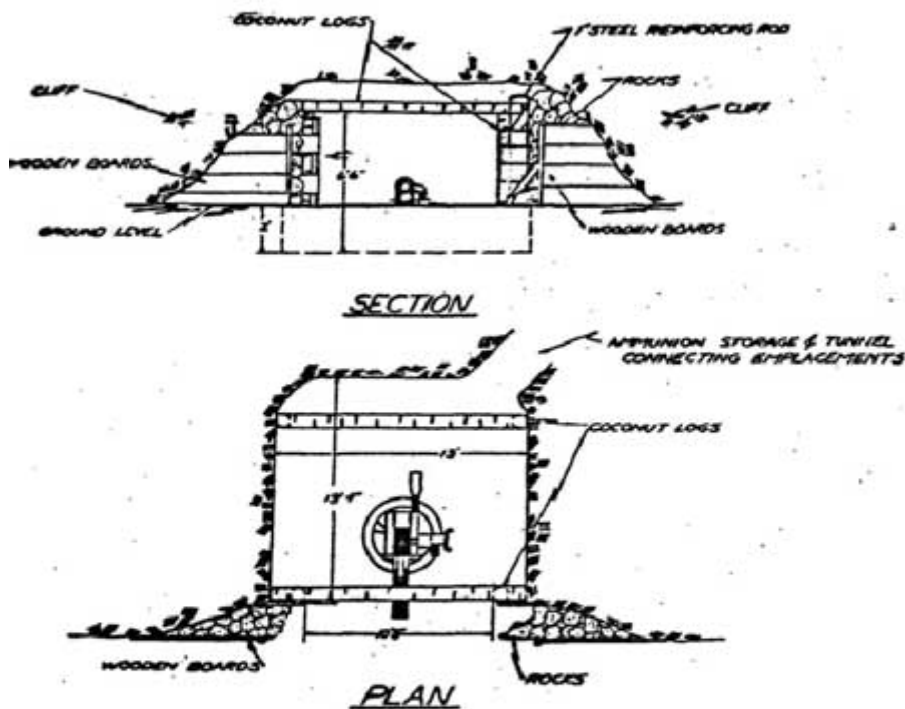
Na východním konci zálivu Agana vybudovali Japonci dvě palebná postavení pro námořní děla ráže 20 cm. Baterie se nacházela v místech, kde proběhlo japonské vylodění 10. prosince 1941. Děla vedla palbu ve směru na záliv Agana, mys Adelup a pláže u města Asan. Za dělem č. 1 byl ve vápencové skále vyražen tunel. Za dělem č. 2 se nacházela skalní rozsedlina. Jak tunel, tak rozsedlina sloužily jako přístupové cesty do palebných postavení z týlu. Palebné objekty byly vybudovány ze dřeva kokosových palm, prken a kamení.

Obr. 63: Pozůstatky jednoho palebného postavení (pravděpodobně č. 1)

SHORT 20CM GUN

TYPE 'A' MODIFIED-KURE #73. 1944
DUNGCAS BEACH,
AGANA BAY - GUAM

PLAN OF JAPANESE DEFENSES AT DUNGCAS BEACH,
Target Area 620, SHEET 6- AGANA BAY.

From 1944 Booklet: JAPANESE DEFENSES- GUAM (Published by D-2 Section,
3rd Marine Division). 21 pages. p.16
R.G. 127, File C4-1.
USMC REEL 6, p. 1453.

Obr. 64: Schéma palebného postavení č. 1

Použité prameny a literatura:

- 1) War in the Pacifik, National Historical Park Guam, Historical ressource study, Erwin N. Thompson, 1985
- 2) http://en.wikipedia.org/wiki/Battle_of_Guam

Autor:

Ing. Vladimír Polášek

vladimir.polasek@atlas.cz